

Πάντα τὰ ἔθνη

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΤΟΣ ΚΕ' - ΤΕΥΧΟΣ 100
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2006
ΚΩΔΙΚΟΣ 3536

Κατά τή διάρκεια τής πρώτης περιόδου τής Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς στήν Ἀλάσκα, γεννήθηκε στό νησί Οὐναλάσκα στά 1802 ὁ Ἰάκωβος Νε-τσέτωβ. Ὁ μικρός Ἰάκωβος ἔδειξε μεγάλο ζήλο γιά μάθησι, κλήσι σέ ὅ,τι ἀφοροῦσε τήν ἐκκλησιαστική ζωή καί εὐσέβεια καί συνειδητή ζωή στίς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτούς τούς λόγους τόν βρίσκομε μετά λίγα χρόνια νά σπουδάζη στό Θεολογικό Σεμινάριο τοῦ Ἱρκούτσκ τῆς Σιβηρίας ὅπου καί χειροτονήθηκε ἱερεύς. Μετά τή χειροτονία του ὁ νεαρός πρεσβύτερος ἐπιστρέφει στόν λευκό ἱεραποστολικό ἀγρό τῆς γενέτειράς του γιά νά ἐργασθῇ κι αὐτός γιά τό φωτισμό τῶν συμπατριωτῶν του.

Ἡ διακονία του στήν Ἀλασκινή Ἐκκλησία διαρκεῖ τριάντα ἔξι χρόνια, μέχρι τή στιγμή πού ὁ Κύριος τόν κάλεσε κοντά του καί περιλαμβάνει ἀγῶνες σκληρούς πότε ἀπό τίς ἀντίξοες καιρικές συνθήκες καί πότε ἀπό τούς μάγους - σαμάνους.

.....
 Ὅταν ὁ καιρός ἦταν καλός καί ἐπέτρεπε τίς μετακινήσεις, ἐπιβιβαζόταν στό ἰσχνό του καγιάκ καί ἐπισκεπτόταν τά διάφορα νησιά τῶν Ἀλεουτιῶν γιά κατήχησι, βαπτίσεις καί πνευματικό καταρτισμό τῶν ἤδη ἐκεῖ βαπτισμένων ἰθαγενῶν.

.....
 Αὐτά συνέβαιναν ἀπό τό 1845 ἕως τό 1863 καί ὁ μετέπειτα ἅγιος Ἰάκωβος ἦταν ὁ δεύτερος Ὁρθόδοξος ἱερεύς πού ἀσχολεῖτο μέ τόσο προχωρημένες ἱεραποστολικές διεισδύσεις, μετά τόν ἅγιο ἱερομάρτυρα Ἰουβενάλιο. Ὁ λόγος τοῦ Ἰακώβου ἀπέδιδε συνήθως καρπό.

.....
 Στίς περιοδεῖες του, ὅπου δέν ὑπῆρχε ναός, καί αὐτό ἦταν ὁ κανόνας, ἔσερνε μαζί του μιά σκηνή πού χρῆσιμευε γιά κινητή Ἐκκλησία, ὅταν τό κρῖο ἦταν δυνατό καί ἐμπόδιζε τή σύναξη στήν ὑπαιθρο ἢ ἀκόμα ἀπειλοῦσε μέ πάγωμα τά ἅγια εἶδη τῆς Θεῆς Εὐχαριστίας. Ὅταν ὁ χειμῶνας ἐμπόδιζε τίς περιοδεῖες του, ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ἀσχολεῖτο μέ τήν μετάφρασι, στήν τοπική γλῶσσα, τῆς Ἀγίας Γραφῆς καί ἄλλων ἱερῶν βιβλίων.

Οἱ ταλαιπωρίες τῶν περιοδειῶν, ἡ ἡλικία καί οἱ πολλῆς κακουχίες, ἐφθειραν σιγά σιγά τήν υἡγεία τοῦ πατρός Ἰακώβου καί στή Σίτκα παρέδωσε τήν ἀγία ψυχή του στόν Θεό, στίς 26 Ἰουλίου τοῦ 1865. Ἡ ταφή του ἔγινε στήν ἴδια πόλιν. Ἡ ἐκκλησία τῆς Ἀμερικῆς, ἀνεγνώρισε τόν Ἰάκωβο ὡς ἅγιο καί τόν παρέδωκε εἰς τήν λατρείαν τῶν πιστῶν τό σωτήριο ἔτος 1994. Ὁ ἅγιος Ἰάκωβε, ἐργάτα τοῦ Εὐαγγελίου, ἕως τῶν ἐσχατιῶν τῆς Γῆς, πρέσβευε γιά τήν Ἐκκλησία τῆς Ἀλάσκας καί γιά ὅλους ἐμᾶς. Ἀμήν.

(Ἀπό τό βιβλίο «Ἅγιοι τῆς Ἀλάσκας»
 τοῦ Καθηγ. Γ.Ε. Πιπεράκι,
 β' Ἔκδοσι, Μυριόβιβλος 2004)

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΝΑΟΣ ΣΤΗ ΒΟΡΕΙΟ ΚΟΡΕΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, τήν πορεία τῆς Ἐκκλησίας μας συχνά καθορίζουν καί κατευθύνουν ἀσύλληπτες ἀπό τήν ἀνθρώπινη λογική ἐνέργειες τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Μιά τέτοια Θεῖα παρέμβασι φαίνεται ὅτι συνετελέσθη πρόσφατα στή μακρινή Ἀπω Ἀνατολή. Πρόκειται γιά τήν ἀνέγερσι Ὁρθόδοξου ναοῦ πρός τιμήν τῆς Ἀγίας Τριάδος στή Βόρειο Κορέα, σέ ὡραία περιοχή τῆς πρωτεύουσας τῆς χώρας Pyungyang.

Τό ἀπροσδόκητο αὐτό γεγονός ἔγινε μέ ἀπόφασι τοῦ Προέδρου τῆς χώρας Kim Jong Il καί δαπάνη τοῦ βορειοκορεατικοῦ κράτους.

Ἡ σχετική ἀπόφασι τοῦ Προέδρου Kim ἐκδηλώθηκε γιά πρώτη φορά πρό τετραετίας, κατά τήν ἐπίσκεψή του σέ γειτονική περιοχή τῆς Ρωσίας, ὅπου τόν ἐντυπωσίασαν οἱ Ὁρθόδοξοι ναοί. Κι ὅπως τότε εἶχαν μεταδώσει διεθνή εἰδησιογραφικά πρακτορεῖα, εἶπε: «Ἐναν Ὁρθόδοξο ναό θά κτίσω καί στή χώρα μου».

Στή συνέχεια ἱδρύσε στήν Pyungyang μιά 30μελῆ ἐπιτροπή ὑπό τήν ἐπωνυμία «ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΣΟΣΟΝ (= Βορείου Κορέας)» καί τῆς ἔδωσε ἐντολή νά κτίσει σύντομα τό ναό.

Ἡ ἐπιτροπή μέ πρόεδρο τόν κ. Γιώργο So, ἦρθε σέ ἐπαφή μέ τήν Ὁρθόδοξη Μητρόπολιν Κορέας στή Σεούλ καί ἀπό τότε ἄρχισαν συνεργασία. Ἡ πρώτη συνάντησι τοῦ Μητροπολίτου Κορέας κ. Σωτηρίου μέ τήν ἐπιτροπή ἔγινε στό Kung Kang San τῆς Βορείου Κορέας, τόν Ἀπρίλιο τοῦ 2004. Ἐκεῖ ἐτέθησαν οἱ βάσεις τῆς συνεργασίας καί, κατόπιν αἰτήματος τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ Μητρόπολι Κορέας ἔστειλε ἀπό τή Σεούλ ὀρισμένα ὑλικά, γιά τήν ἀνέγερσι τοῦ ναοῦ, τά ὁποῖα δέν ὑπῆρχαν στή Βόρειο Κορέα.

Ἡ δεύτερη ἐπίσκεψι τοῦ Μητροπολίτου Σωτηρίου μέ τόν Γεν. Ἀρχιερατικό Ἐπίτροπο π. Δανιήλ ἔγινε τόν ἐπόμενο χρόνο στήν πόλιν Nam Do, ὅπου πῆγαν μέ πλοῖο, μεταφέροντας ἕνα αὐτοκίνητο - γερανό, πού εἶχε ζητήσει ἡ ἐπιτροπή τῆς Βορείου Κορέας, γιά νά ὁλοκληρώσουν τίς ἐργασίες στό ναό, στούς τρουήλους καί τό καμpanariό.

Μετά τή Θεῖα Λειτουργία, ἔξω ἀπό τό ναό, ὁ Μητροπολίτης κ. Σωτήριος μέ πέντε Νοτιοκορεάτες καί δύο Βορειοκορεάτες κληρικούς.

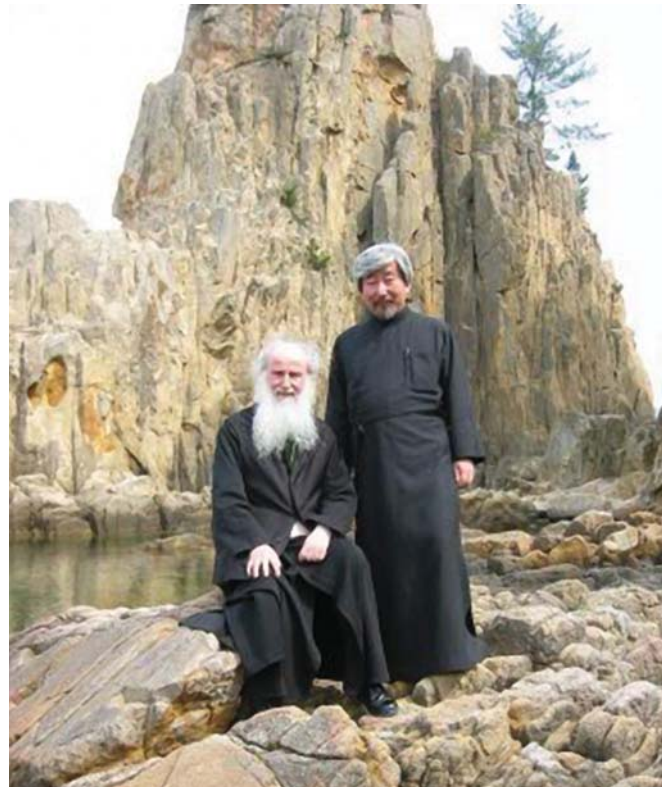
Ὁ ναός ἦταν ἔτοιμος τὸν Αὐγούστο τοῦ 2005. Τότε ἔγιναν τὰ ἐγκαίνια.

Λόγω εἰδικῶν συνθηκῶν, πού ἐπικρατοῦσαν ἐκεῖνο τὸ διάστημα στίς σχέσεις μεταξύ Βορείου καί Νοτίου Κορέας, δέν κατέστη δυνατόν νά παραστοῦν ὁ Μητροπολίτης καί Κληρικοί ἀπό τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία Κορέας τήν ἡμέρα τῶν ἐγκαίνιων (13 Αὐγούστου), ἀλλὰ προσεκλήθηκαν ἀργότερα.

Ἔτσι, ἡ τρίτη ἐπίσκεψη ὁμάδος Ὁρθοδόξων ἀπό τή Νότιο Κορέα στό ναό τῆς Pyungyang ἔγινε ἀπό 14-17 Ὀκτωβρίου 2006. Τήν ὁμάδα ἀποτελοῦσαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κορέας κ. Σωτήριος, οἱ ἱερεῖς π. Δανιήλ Νά, π. Ἀντώνιος Οὐ καί π. Ἀλέξανδρος Χάν καί ὁ διάκονος Ἡσαΐας Κίμ.

Στήν Pyungyang ἔγιναν δεκτοί μέ μεγάλη θερμότητα καί χαρά. Τό Σάββατο 14 Ὀκτωβρίου ἐτελέσθη πανηγυρικός Ἑσπερινός καί τήν ἐπομένη, Κυριακή

Ὁ Σεβ. κ. Σωτήριος καί ὁ π. Δανιήλ Νά κατά τήν ἐπίσκεψή τους στήν περιοχή Κούμ Κάνγκ Σάν (ὅρος τοῦ χρυσοῦ ποταμοῦ).

Τό τέμπλο τοῦ ναοῦ.

Ὁ Μητροπολίτης Κορέας καί ὁ πρωτοπρ. π. Δανιήλ Νά (Γεν. Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος) συνομιλοῦν μέ τόν Πρόεδρο καί τόν Ἀντιπρόεδρο τῆς Ὁρθοδόξου Ἐπιτροπῆς Βορείου Κορέας.

τῶν Ἀγίων Πατέρων τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἔγινε ἡ πρώτη θεία Λειτουργία στά κορεατικά.

Ὁ ναός τῆς Pyungyang λειτουργεῖ κανονικά μέ δύο Βορειοκορεάτες ἱερεῖς. Ἐξυπηρετεῖ δέ καί τούς ξένους Ὁρθοδόξους, μέλη πρεσβειῶν καί λοιπῶν ἀντιπροσωπειῶν, πού ζοῦν στήν πρωτεύουσα τῆς Βορείου Κορέας. Κατά τίς υπάρχουσες πληροφορίες, ἀποτελεῖ «μιά ὡραία παρουσία Ὁρθοδοξίας».

Εὐχή κι ἐλπίδα ὅλων: νά υπάρξουν κατάλληλης συνθήκες ἀναπτύξεως τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καί στό λαό τῆς περιοχῆς αὐτῆς τῆς Ἀπω Ἀνατολῆς.

Ε. Ι.

ΝΕΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ Ο ΠΡΩΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Ἡ Σεπτή Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐξέλεξε τήν 10η Ὀκτωβρίου 2006 Μητροπολίτη Κορίνθου τόν Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτη π. Διονύσιο Μάνταλο.

Ὁ Σεβασμιώτατος κ. Διονύσιος (κατά κόσμον Δημήτριος Μάνταλος), γεννήθηκε στήν Ἀθήνα (Ν. Ψυχικό) στίς 25 Ἀπριλίου 1952 ἀπό εὐσεβεῖς γονεῖς, τόν ἀείμνηστο Γεώργιο καί τήν κ. Ἀσπασία. Μετά τίς ἐγκύκλιες σπουδές του εἰσήλθε στή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἀπό τήν ὁποία ἀποφοίτησε τό 1974. Συνέχισε τίς ἀκαδημαϊκές σπουδές του παρακολουθώντας μαθήματα στό Μεταπτυχιακό Τμήμα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (Χριστιανική Φιλοσοφία, Παιδαγωγικά).

Στίς 29 Ἰουνίου 1970 ἐκάρη μοναχός στήν Ἱερά Μονή «Χρυσοπηγῆς» Δίβρης Ἠλείας. Διάκονος χειροτονήθηκε ἀπό τόν Μακαριστό Μητροπολίτη Ἠλείας κυρό Ἀθανάσιο στίς 18 Ἰανουαρίου 1974, ὁ ὁποῖος τοῦ ἀπένευσε καί τό ὁφίκιο τοῦ Ἀρχidiaκόνου. Τό 1976 διορίσθηκε Ἱεροκήρυκας καί Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος. Στίς 11 Μαρτίου 1979 (Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας) ἔλαβε τόν δεύτερο βαθμό τῆς Ἱερωσύνης ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Χαλκίδος κ. Χρυσόστομο (Βέργη), ὁ ὁποῖος τήν ἴδια ἡμέρα τόν χειροθέτησε Ἀρχιμανδρίτη.

Γιά δεκαπέντε ἔτη ὑπῆρξε στενότητος συνεργάτης τοῦ Σεβασμιώτατου Μητροπολίτου πρώην Χαλκίδος κ. Χρυσόστομου, ἀπό τόν ὁποῖο, ἐκτός τῶν λειτουργικῶν καί διοικητικῶν του καθηκόντων, τοῦ ἀνατέθηκε ἡ Διεύθυνση τοῦ τομέα τῆς Ποιμαντικῆς τῆς Νεότητος, ἡ λειτουργία τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τῶν Εἰδικῶν Σχολῶν Ὑποψηφίων Κατηχητῶν καί Κατασκηνωτικῶν Στελεχῶν, καθώς καί ἡ Διεύθυνση τοῦ Ἀντιαιρετικοῦ Ἀγῶνος καί τοῦ Οἰκοτρο-

φείου Ἀρρένων Χαλκίδος. Ἐπέβλεψε προσωπικά τό ἔργο τῆς ἀνεγέρσεως, τοῦ ἐξοπλισμοῦ καί τῆς λειτουργίας τῶν Κατασκηνώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος στήν περιοχή «Ταξίαρχος Ἡλίων» τῆς Βορείου Εὐβοίας καί εἶχε τήν εὐθύνη γιά τή δημιουργία καί τό συντονισμό τῶν Νεανικῶν Πνευματικῶν Κέντρων σέ ὅλα τά διαμερίσματα τῆς Ἱερᾶς

Μητροπόλεως. Ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος, ὑπῆρξε ἀπό τά ἱδρυτικά μέλη τοῦ Κέντρου Πρόληψης Ναρκωτικῶν Νομοῦ Εὐβοίας τοῦ ὁποῖου διετέλεσε καί Πρόεδρος. Τό 1992 τοῦ ἀνετέθησαν τά καθήκοντα τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί τοῦ μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὁρφανοτροφείου Ἀρρένων Χαλκίδος.

Τό 2002 τοποθετήθηκε Διευθυντής Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Διετέλεσε Προϊστάμενος τοῦ Γραφείου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας καί Ὑπεύθυνος ὕλης τοῦ ἱεραποστολικοῦ περιοδικοῦ «Πάντα τά Ἔθνη».

Στίς 13 Μαρτίου 2006, μέ πρόταση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. κ. Χριστοδούλου, ὁμόφωνα, διορίσθηκε Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, θέση τήν ὁποία διατήρησε μέχρι τῆς ἐκλογῆς του σέ ἐπίσκοπο.

Ἡ χειροτονία του ἔγινε στόν Καθεδρικό Ναό Ἀθηνῶν στίς 15 Ὀκτωβρίου καί ἡ ἐνθρόνισή του στίς 26 Νοεμβρίου 2006.

Ὁ Σεβασμιώτατος συνέγραψε διάφορα ἐποικοδομητικά ἄρθρα, ἔδωσε διαλέξεις καί ἔχει λάβει μέρος σέ ἐπιστημονικά Συνέδρια καί σέ ραδιοφωνικῆς καί τηλεοπτικῆς ἐκπομπῆς, θεολογικοῦ, κοινωνικοῦ καί ἐθνικοῦ περιεχομένου.

Σεβασμιώτατε,

Οἱ συνεργάτες σας ἀπό ὅλα τά τμήματα τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας σᾶς συχαίρουμε, σᾶς εὐχόμαστε εὐλογημένη διακονία, καλή δύναμη καί ἀναφωνοῦμε: Ἄξιος!

Ἀποκατάσταση τοῦ Μακαριστοῦ Ἐπισκόπου Νιτρίας Γεωργίου ἀπὸ τὴν Ἀγία καὶ Ἱερά Σύνοδο τοῦ Πα- τριαρχείου Ἀλε- ξανδρείας καὶ πά- σης Ἀφρικῆς

Μνημόσυνο στὸν τάφο τοῦ Ἐπισκόπου
Νιτρίας Γεωργίου

Γιά περίοδο περίπου τριάντα ἐτῶν ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Κένυας ταλαιπωρήθηκε μετὰ τὴν καθάι-
ρηση τοῦ τότε Ἀφρικανοῦ Ἐπισκόπου Νιτρίας Γεωργίου
(Ἀρθούρου) Γκαντούνα.

Ἡ ἀπόφαση τότε (30 Νοεμβρίου 1979) δημιούργησε,
ιδιαίτερα στίς περιοχές Ναϊρόμπης καὶ περικώρων ἀλλὰ
καὶ σέ ἄλλες (Μέρου, Νακούρου κ.τ.λ.), σχίσμα καὶ δι-
αιρέσεις ἀνάμεσα στὸν Ὁρθόδοξο πλῆθυσμό τῆς Κέ-
νυας ἰδιαίτερα τῆς φυλῆς Κικούγιου.

Μετὰ τὴν καθάιρσή του ὁ Ἐπίσκοπος Γεώργιος χει-
ροτόνησε ἓνα ἀριθμὸ κληρικῶν καὶ μέ τὸν τρόπο αὐτὸν
ἐπῆλθε μεγάλη ἀναταραχή, διαμάχες καὶ διαιρέσεις,
πού δέν ἦταν καθόλου εὐχάριστες στή ζωὴ τῆς Ὁρθο-
δόξου Ἐκκλησίας τῆς Κένυας.

Τὰ τελευταῖα χρόνια, πρῶτα ὑπὸ τὴν ιδιότητά
του ὡς Ἐπισκόπου Ριρούτας καὶ σήμερα ὡς Μη-
τροπολίτου Κένυας, ὁ Σεβ. κ. Μακάριος κατόρ-
θωσε ὕστερα ἀπὸ συνεχεῖς ἐπαφές μέ τίς σχι-
σματικές ὁμάδες νά ἐπουλῶσει τίς δημιουργη-
θεῖσες πληγές στοῦ διάστημα αὐτό.

Τόσον οἱ ἀείμνηστοι Πατριάρχες Παρθένιος
καὶ Πέτρος ὅσον καὶ ὁ σημερινός Πατριάρχης
Ἀλεξανδρείας Θεόδωρος Β΄ ἔδωσαν τὴν συγκα-
τάθεσή τους καὶ τὴν εὐλογία τους ὥστε ὁ Σεβα-
σμιώτατος ἐνεργώντας ἐξ ὀνόματός τους, μέ τίς
ὁδηγίες καὶ τίς ἐνισχυτικές παραινήσεις τους πέ-
τυχε νά ἐπιστραφοῦν ὅλοι οἱ ναοί, πού βρίσκο-
νταν στά χέρια τῶν σχισματικῶν καὶ ὅλοι οἱ κλη-
ρικοί νά ἐνταχθοῦν εἰς τὴν δύναμιν τῆς Ἱερᾶς
Μητροπόλεως Κένυας, τουτέστιν εἰς τὴν δύναμιν
τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας.

Ἔτσι κατὰ τὴν πρόσφατη σύγκληση τῆς
Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας
ὁ Σεβασμ. κ. Μακάριος στήν ἐκθεσή του ζήτησε
τὴν ἄρσιν τῆς καθαιρέσεως τοῦ Ἐπισκόπου Νι-
τρίας Γεωργίου εἰπὼν μεταξύ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:
«...διὰ τοῦτο Μακαριώτατε, ὑποβάλλω ταπεινὴν
παράκλησιν διὰ τὴν εἰρήνην τῆς Ἐκκλησίας καὶ
τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ μας καὶ Σᾶς παρακαλῶ,
ὅπως διὰ Συνοδικῆς ἀποφάσεως ἐπανέλθει εἰς
τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἐπισκόπου ὁ καθαιρεθεὶς Γεώρ-
γιος. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου θά δυνηθῶμεν νά
ἐπιδείξωμεν, ὅτι τὸ Πατριαρχεῖόν μας εἶναι τὸ
Πατριαρχεῖόν τῆς συγχωρήσεως, τῆς ταπεινώσε-
ως, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς καταλήλαγῆς...».

Μετὰ τὴν ὡς ἄνω εἰσήγησιν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πα-
τριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Θεόδωρος ὁ Β΄ ἔκαμε
τὴν σχετικὴ πρόταση πρὸς τὰ μέλη τῆς Ἀγίας καὶ
Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ὁμοφώνως ἐξεδόθη ἡ πιὸ
κάτω Πράξη, ἀφοῦ προηγουμένως ὁ Πατριάρ-
χης μετὰ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τέλεισε
Τρισάγιο εἰς μνήμην τοῦ Ἐπισκόπου Γεωργίου.

Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κένυας

Πατριαρχικὴ ἐν Συνόδῳ Πράξις Ἀποκαταστάσεως τοῦ Μακαριστοῦ Ἐπισκόπου Νιτρίας Γεωργίου

Ἔδοξε τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι καὶ ἡμῖν, τοῖς ἐλθέῳ Θεοῦ συ-
γκροτοῦσι τὴν Ἀγίαν καὶ Ἱεράν Σύνοδον τοῦ Παλαιφάτου
Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, Προκαθημένους τῆς Α.Θ.Μ.
τοῦ Πάπα καὶ Πατριάρχου Θεοδώρου Β΄.

Ἀποφαινόμεθα ὅτι στεργῶ θέλησις ἡμῶν καὶ ἐπιθυμία
εἶναι ἡ ἄρσις τῆς πνευματικῆς ποιότητος, διώξεως καὶ στερή-
σεως, ἥς ὑπέστη εὐρισκόμενος ἐν ζωῇ, ὁ Ἐπίσκοπος Νι-
τρίας Γεώργιος (Ἀρθοῦρ) Γκαντούνα.

Ὅθεν, στοιχοῦντες, τοῖς καλῶς κρατήσασι θεσμίσις, ἐν
τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἀγίου Μάρκου
καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν τε ἐπιθυμίαν καὶ θέλησιν τῶν ἐν
τῇ Ἐπαρχίᾳ Κένυας διαβιούντων Ὁρθοδόξων Χριστια-
νῶν, ἐπικαλοῦμενοι καὶ διακηρύσσοντες τὸ ἄμετρον τοῦ
φιλανθρώπου Θεοῦ ἔλεος, ἀποκαθιστῶμεν εἰς τὴν Κανο-
νικὴν Τάξιν, ἕνεκεν τῆς ἐνότητος τοῦ ποιμνίου καὶ τῆς
ἐκκλησιαστικῆς εὐταξίας, τὸν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Ἐπίσκο-
πον Νιτρίας Γεώργιον (Ἀρθοῦρον) Γκαντούνα, τοῦ καθ'
ἡμᾶς Ἀγιωτάτου Ἀποστολικοῦ Θρόνου.

Εἰς ἐνδειξιν δέ τούτου καὶ βεβαίωσιν ἐγένετο ἡ παροῦσα
Πατριαρχικὴ ἐν Συνόδῳ Πράξις, καταστρωθεῖσα μὲν καὶ
ὑπογραφείσα ἐν τῷδε τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιω-
τάτης καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας.

† Ὁ Ἀλεξανδρείας ΘΕΟΔΩΡΟΣ Β΄

† Ὁ Γέρων Μέμφιδος κ. Παῦλος, † Ὁ Γέρων Ἀξώ-
μης κ. Πέτρος, † Ὁ Κένυας κ. Μακάριος, † Ὁ Κα-
μπάλας κ. Ἰωάννης, † Ὁ Ἰωαννουπόλεως κ. Σερα-
φεῖμ, † Ὁ Νιγηρίας κ. Ἀλέξανδρος, † Ὁ Τριπόλεως
κ. Θεοφύλακτος, † Ὁ Καλῆς Ἑλπίδος κ. Σέργιος, †
Ὁ Καρθαγίνης κ. Ἀλέξιος, † Ὁ Πηλουσίου κ. Πα-
ντελεήμων, † Ὁ Χαρτούμ κ. Καλλίνικος, † Ὁ Πτο-
λεμαΐδος κ. Προτέριος, † Ὁ Ζιμπάμπουε κ. Γεώρ-
γιος, † Ὁ Ἑρμουπόλεως κ. Νικόλαος, † Ὁ Εἰρη-
νουπόλεως κ. Δημήτριος, † Ὁ Κεντρώας Ἀφρικῆς
κ. Ἰγνάτιος, † Ὁ Καμερούν κ. Γρηγόριος

Ἐν τῇ Μεγάλῃ Πόλει
τῆς Ἀλεξανδρείας
τῇ 1ῃ Νοεμβρίου 2006

Τρεῖς νέες χειροτονίες στήν Ἱερά Μητρόπολη Καμερούν

ένas νέος ὀρίζοντας
γιά τό ἀποστολικό ἔργο

Τήν Κυριακή 24 Δεκεμβρίου 2006 παραμονή τῶν Χριστουγέννων, τήν Κυριακή 31 Δεκεμβρίου 2006 καί τήν 1η Ἰανουαρίου 2007 ὁ Μητροπολίτης Καμερούν κ. Γρηγόριος χειροτόνησε, κατά σειράν, εἰς διακόνους τοὺς ἀναγνώστας: α) Σιλιουανόν Βαζου Perol, β) Παῦλον Gwodog Bayiha καί γ) Βίκτωρα Etendi Lissom.

Οἱ νέοι Διάκονοι εἶναι ἔγγαμοι καί οἱ μέν π. Σιλιουανός καί π. Βίκτωρ σπουδαστές τοῦ Θεολογικοῦ Σεμιναρίου «Ο ΑΓΙΟΣ ΜΑΡΚΟΣ» στήν πόλη τοῦ Γιαουντέ, ὁ δέ π. Παῦλος εἶναι Καθηγητής τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας στό ἴδιο Σεμινάριο.

Μέ αὐτές τίς χειροτονίες, οὐσιαστικά, προετοιμάζεται ἕνα ἱεραποστολικό ἀνοιγμα καί ἡ πρωταρχική ὁργάνωση τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας σέ δύο νέες χώρες τῆς πνευματικῆς δικαιοδοσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καμερούν. Στήν Κεντρική Ἀφρικανική Δημοκρατία καί τήν χώρα τῆς Γκαμπόν καθότι οἱ νεοχειροτονηθέντες κατάγονται ὁ μέν π. Σιλιουανός ἀπό τήν Κεντρική Ἀφρικανική Δημοκρατία καί ὁ π. Βίκτωρ ἀπό τήν Γκαμπόν. Ἡ χειροτονία τοῦ π. Παύλου σχετίζεται περισσότερο μέ τήν ἐσωτερική ἀναδιοργάνωση τοῦ Θεολογικοῦ Σεμιναρίου καθότι ὁ π. Παῦλος εἶναι Διδάκτωρ τῆς Θεολογίας καί οἱ τρεῖς νέοι Διάκονοι διακρίνονται γιά τό ἥθος τους, τήν προσήλωσή τους στήν Ὁρθόδοξη παράδοση καί τίς σπουδές τους. Παραδείγματα τῆς ἐπί διετίας κατηχητικῆς τους διακονίας εἶναι οἱ πολυάριθμες κοινότητες κατηχουμένων στήν Ὁρθοδοξία στίς δύο προαναφερόμενες χώρες πού δημιουργήθηκαν ἀπό τόν δικό τους ζήλο καί τίς δικές τους προσπάθειες.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καμερούν κατά τίς προσφωνήσεις του πρὸς τοὺς νέους διακόνους τόνισε μεταξύ ἄλλων: «...Ἡ τοπική μας Ἐκκλησία χαίρει σήμερα καί ζωογονεῖ τίς ἐλπίδες της μέ τήν εἰσοδό σας στόν Ἱεραποστολικό κλῆρο τῆς Μητροπόλεώς μας, διότι στόν ζήλο σας καί τήν ἀγάπη σας πρὸς τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἐναποθέτει τίς ἐλπίδες της γιά τήν προαγωγή τοῦ Ἱεραποστολικοῦ της ἔργου.

Ἔχετε ἐργαστεῖ μέ αὐτοθυσίαν σάν κατηχητές, γνωρίζω πολύ καλὰ τά προβλήματα πού ἀντιμετωπίσατε καί τίς δυσκολίες, διότι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία εἶναι ἀγνωστη στίς πατρίδες σας καί ὅλοι στήν ἀρχή σᾶς θεωροῦσαν μέλη κάποιας σέκτας μέ πονηροὺς σκοπούς.

Παρ' ὅλα αὐτά ἡ πίστη, ἡ ἐπιμονή καί ἡ ἀγαθή διάθεση τῆς καρδιάς σας νίκησε τίς ἀμφιβολίες τῶν ἀνθρώπων καί συγκροτήσατε τίς πρώτες ομάδες κατηχουμένων σέ αὐτές τίς χώρες.

Ἡ σταθερότητα αὐτῶν τῶν κατηχουμένων ομάδων, οἱ πολυάριθμες ἐπιστολές τους πού καταφθάνουν καθημερινά στά χέρια μου, βεβαιώνουν τήν ποιότητα τοῦ ἔργου σας καί οἱ διαρκεῖς τους ἐκκλήσεις γιά τή συγκρότηση ἐκκλησιαστικοῦ σώματος ἀκούγονται ἐδῶ, στήν πρωτόπορο χώρα τοῦ Καμερούν, σάν τό ἀποκαλυπτικό ὄνειρο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, στήν Τρωάδα καί τήν ἑκκλήση

Χειροτονία εἰς Διάκονον π. Παύλου.

Χειροτονία εἰς Διάκονον π. Βίκτωρος (Γκαμπόν).

τοῦ Μακεδόνα «διαβάς εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν»,... «διαβάντες εἰς Κεντρικήν Ἀφρικανικήν Δημοκρατίαν καί Γκαμπόν βοηθήσατε ἡμῖν».

Ἦλθε, λοιπόν, ὁ καιρός, νά σπεύρουμε τόν λόγον τοῦ Θεοῦ καί σ' αὐτές τίς χώρες.

Ὁ Κύριος σήμερα σᾶς ἐμπιστεύεται τήν διακονία τῶν μυστηρίων του, παράδειγμά σας θά εἶναι πάντα ὁ Πρωτομάρτυς καί Πρωτοδιάκονος Στέφανος.

Ἀναλογισθεῖτε τήν πίστην του, τήν σταθερότητά του, τήν ἀγάπη του πρὸς τόν Λόγον τοῦ Θεοῦ καί τήν μαρτυρία του πού τόν ὁδήγησε καί στό μαρτύριό του.

Ἔσεῖς θά εἴστε τό παράδειγμα τῶν πρώτων Ὁρθοδόξων σ' αὐτές τίς χώρες, ὥς εἶναι πάντα τό παράδειγμά σας μέσα στό πνεῦμα τῆς διακονίας καί μαρτυρίας τοῦ πρωτομάρτυρος Στεφάνου.

Χειροτονία εἰς Διάκονον π. Σιλιουανού (Κεντρική Ἀφρικανική Δημοκρατία).

Μετά ἀπό ἕνα σύντομο χρονικό διάστημα θά λάβετε καί τήν χάρη τῆς Ἱερωσύνης καί μαζί μέ ἕνα κλημάκι Ἱερέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καμερούν θά συγκροτήσετε δύο ἀποστολικές ομάδες καί θά ἀναχωρήσετε γιά τίς ὁμορφες ἀλλὰ καί δύσκολες πατρίδες σας γιά νά βαπτίσετε τοὺς πρώτους πιστοὺς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καί νά ὁργανώσετε, ἐκκλησιαστικά, τό κατά Κεντρική Ἀφρικανική Δημοκρατία καί κατά Γκαμπόν Ἐκκλησιαστικό Σῶμα.

Στήν πορεία σας αὐτή θά συναντήσετε δυσκολίες καί θά κοπιάσετε, ἔχετε σταθερή, ὅμως, τήν ἐλπίδα σας στόν Κύριο πού σᾶς κάλεσε κοντά Του καί θά δεῖτε τήν χάρη Του νά σᾶς σκεπάζει καί νά ἐπιλύει τά διάφορα προβλήματα.

Θά παλέψετε μέ τήν ἀρχαία «πίστη τοῦ φόβου» τῶν ἀνθρώπων τοῦ τόπου σας, πού γέννησε τή μαγεία καί τή δαιμονολατρεία, τίς προλήψεις καί τίς δεισιδαιμονίες.

Μὴν κλονιστεῖτε, ἔχουν παλέψει, ἔχουν νικήσει καί ἔχουν θριαμβεύσει ἑκατομμύρια Ἅγιοι Μάρτυρες καί Ὅσιοι τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας, πάνω σ' αὐτές τίς κτιστές δυνάμεις.

Κοντά σας θά εἶναι οἱ προσευχές μας καί ἡ ἀγάπη μας ὅπως καί οἱ προσευχές ἑκατομμυρίων μελῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀπὸ ὅλο τόν κόσμον πού προσεύχονται καθημερινά καί ἀναπέμπουν εὐχὰς στόν Ἐρχόμενο Θριαμβευτὴ Κύριο τῆς δόξης Ἰησοῦν Χριστόν: *“Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθίας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, ...Υπὲρ τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας... Υπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν Κατηχουμένων... Υπὲρ τῶν Νεοφωτίστων ἀδελφῶν ἡμῶν...”*.

Μέ αὐτὴν τήν πίστη καί αὐτό τό πνεῦμα σᾶς παρακαλῶ νά προσεγγίσετε τό ἐπίγειο τοῦτο θυσιαστήριο καί νά λάβετε τήν χάρη τῆς διακονίας καί τοῦ ἐπουρανίου Θυσιαστηρίου».

Οἱ στιγμές τῶν χειροτονιῶν συγκινητικές μέ ὅλον τόν κόσμον γονατιστό νά ψέλνει μέ σιγανή φωνή τό «Κύριε ἐλέησον» πού στίς καρδιές μας σήμαινε «Κύριε ἐλέησε, εὐλόγησε τήν σπορά τοῦ Λόγου Σου στήν Κεντρική Ἀφρικανική Δημοκρατία... Κύριε ἐλέησον... Κύριε ἐλέησε, εὐλόγησε τή σπορά τοῦ Λόγου Σου στή χώρα τῆς Γκαμπόν... Ἀμήν, Ἀμήν, Γένοιτο!».

Ἱερομόναχος Δοσίθεος Ἡεροποταμινός

‘Η ‘Ορθόδοξη ‘Ιεραποστολή στό Κοηουέζι του Ζαΐρ

ΟΠΩΣ ΤΗΝ ΕΙΔΑΝ ΔΥΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΙ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ

Πέρασαν 40 περίπου χρόνια από την ώρα που άκουστηκε η φωνή της ‘Ορθοδοξίας στην περιοχή του Κοηουέζι στο Ζαΐρ, τό πρώην Βελγικό Κογκό, από τά χείλη του αείμνηστου π. Κοσμά Γρηγοριάτη. Στά χρόνια αυτά ρίζωσε ό σπόρος, απλώθηκε στόν κάμπο. Έγιναν τόσα πού μέ καμιά ανθρώπινη προσπάθεια δέν ήταν δυνατό νά έπιτευχθούν. ‘Η ιεραποστολή είναι ένα καθημερινό θαύμα. Ένα θαύμα του Θεού πού μιλά εϋγλωττα στίς καρδιές των ‘Αφρικανών αδελφών μας.

Σήμερα ό Γρηγοριάτης ιερομόναχος, π. Μελέτιος (Σ.Σ. νϋν Θεοφ. ‘Επίσκοπος Κοηουέζι), εργάζεται στόν άμπελώνα αυτό του Κυρίου καί έχει τή χαρά νά βλέπει καθημερινά τούς πλούσιους πνευματικούς καρπούς αυτής της προσπάθειας. Καί είναι όντως πλούσιοι όταν μιλάμε γιά εκατοντάδες βαπτίσεις κάθε χρόνο, δημιουργία 105 Ένοριών, χειροτονίες 40 περίπου αυτοχθόνων κληρικών, άνέγερση 27 Έερών Ναών –πολλοί των όποιων πλαισιώνονται από κτιριακό συγκρότημα Δημοτικού Σχολείου καί Πρεσβυτερίου–, ίδρυση καί λειτουργία 32 Σχολείων –μεταξύ των όποιων Άγροτική Σχολή, ‘Ιατρικό ‘Ινστιτούτο, Τεχνικό ‘Ινστιτούτο, Παιδαγωγικό Λύκειο, Έμπορικό Λύκειο, Σχολή Κωφαλήλων, Σχολή Αναλφάβητων Γυναικών κτλ– μέ 8.500 μαθητές στην ευρύτερη περιοχή καί 150 Καθηγητές καί Δασκάλους. Παντού μία θαυμαστή όργάνωση εργασιών στό χώρο του ‘Ιεραποστολικού Σταθμού.

Δύο άγροκτήματα μέ καλλιιεργήσιμες εκτάσεις 3.500 στρεμμάτων, όπου σπέρνεται κυρίως καλαμπόκι γιά τή συντήρηση των έργων της ‘Ιεραποστολής μέ 110 εργαζομένους, γεωργικά καί άλλα μηχανήματα, μύλος άλέσεως, μηχανουργείο, ξυλουργείο, άγιογραφείο, ραφείο γιά άμφια, καλύμματα καί σχολικές ποδιές δίνουν μία αυτόνομία αλλά καί παρέχουν τεράστια οικονομία στην όλη προσπάθεια.

Λειτουργούν, επίσης, Ραδιοφωνικός Σταθμός, μικρή νοσοκομειακή μονάδα πού τώρα ανακατασκευάζεται καί επεκτείνεται, γυναικείο Μοναστήρι του ‘Αγίου Νεκταρίου καί Κατηχητικά Σχολεία μέ πολλές εκατοντάδες μαθητών. Διοργανώνονται έτησίως επιμορφωτικά σεμινάρια διαρκείας ενός περίπου μηνός γιά ιερείς, πρεσβύτερες, κατηχητές καί νέους καί πολλή άλλα.

Οί φωτογραφίες πού δημοσιεύονται, ένδεικτικά, μπορεί νά δώσουν μία ιδέα γιά τό θαυμαστό έργο πού ή χάρις του Θεού έπιτελεί στην έπαρχία Κατάγκα του Ζαΐρ.

Καί πάλι σ’ αυτή τή χαρά γι’ αυτά πού μέχρι τώρα έγιναν προβάλλει ή πειστική ανάγκη γι’ αυτά πού περιμένουν νά γίνουν.

Άντιπροσωπευτικά θ’ αναφερθούμε στην έπιτακτική ανάγκη ανοικοδομήσεως ενός ναού καί ενός σχολείου, δύο άκραιο περιπτώσεις των όποιων γίναμε μάρτυρες. Καί πάλι θ’ αφήσουμε τίς φωτογραφίες νά μιλήσουν.

‘Η Ένορία του ‘Αγίου ‘Αθανασίου, μακριά στή Μουσκατάντα, κοντά στά σύνορα μέ τήν Άγκόλα, από τό 1980 άντέχει νά ζει χωρίς ιερέα, χωρίς Ναό, μέσα σε μία

Πάντα τά έδην

άχυροκαλύβα πού γιά δάπεδο πατάς στό χώμα καί από τή χορταρένια σκεπή της άντικρίζεις τόν ουρανό, φυσικά καί μεταφυσικά. Σ’ αυτή τή μικρή Ένορία, τή χωρίς παπά, έγιναν τόν περασμένο Αϋγουστο πάνω από 100 βαπτίσεις μέσα σ’ ένα ποτάμι. Άντέχουν άκόμα... Πού θά άναπτυχθεί, όμως, αυτή ή σπορά; Χρειάζεται έκκλησία γιά τό λαό, πρεσβυτέριο γιά νά έχουν κοντά τους τόν ιερέα –θέλει 3 ώρες γιά νά φθάσει μέ jeep 4x4– καί σχολείο γιά νά μάθουν τά παιδιά τους γράμματα. Χρειάζεται βοήθεια...

Στήν πόλη του Κοηουέζι, στην άκρη μιās αίθουσας του σχολείου είδαμε κάποιες παλιές ραπομηχανές. Τό σχολείο λειτουργεί πρωί - άπόγευμα. Τίς ένδιάμεσες ώρες, σάν σφήνα, προσπαθούν νά στεγάσουν τίς άναλφάβητες μητέρες πού παράλληλα μαθαίνουν ράψιμο καί πλέξιμο γιά νά ντύσουν τά παιδιά τους. Άπίστευτα μεγάλη προσέλευση, αλλά καί αντίστοιχη άπογοήτευση γιατί οι πιά πολλή δέν μπορούν νά γίνουν δεκτές άφου δέν υπάρχει ό χώρος. Περιμένουν πότε...

Έμείς χιλιάδες μίλια μακριά, θά μείνουμε άδιάφοροι; Είναι από μόνη της ικανή ή άπόσταση καί μπορεί νά μάς δικαιολογήσει νά συνεχίζουμε άδιάφοροι τό δρόμο μας;

Πρωτοπρ. ‘Αθανάσιος Χατζής
‘Ιερέας ‘Ι. Μ. Γλυφάδας

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

«Πανάγιον»

Κυκλοφόρησε από τίς εκδόσεις του ‘Ιεροϋ ‘Ησυχαστηρίου της ‘Αρχιεπισκοπής ‘Αθηνών «‘Η Μεταμόρφωσις του Σωτήρος» Μήλεσι ‘Αττικής, τό βιβλίον του καθηγητού της ‘Ιατρικής του Πανεπιστημίου ‘Αθηνών κ. Γ. Ε. Πιπεράκι μέ τίτλο: «“Πανάγιον” ήτοι κατάλογος των όπου γής έορταζομένων ‘Ορθοδόξων άγίων (τή αυτη ήμέρα...)».

Στίς 500 καί πλέον σελίδες του περιλαμβάνονται: α) Μνηολόγιον, δηλαδή ποιοί άγιοι έορτάζουν κάθε ήμέρα καί β) ό άλφαβητικός κατάλογος, όπου ό άναγνώστης μπορεί νά βρεί τά όνόματα όλων αυτών των άγίων καί πότε έορτάζει ό καθένας.

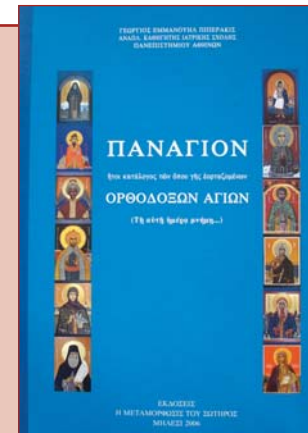
Στό «Πανάγιον» αναφέρονται οι ‘Ορθόδοξοι άγιοι από όλες τίς χώρες πού υπήρξε ή υπάρχει κανονική ‘Ορθόδοξος Έκκλησία, σε όλες τίς ‘Ηπείρους, συμπεριλαμβανομένων καί των πρό του Σχίσματος «κοινών» άγίων της ‘Ορθόδοξου, τότε, Μιās Έκκλησίας.

Στό βιβλίον αυτό μπορεί κανείς νά βρεί τίς διαφορές στίς ήμερομηνίες έορτής των άγίων, πού έχουν σιγά σιγά διαμορφωθεί άνάμεσα στίς ‘Ορθόδοξες Έκκλησίες, μέ άλλαγές καί μεταφορές μνημών πού έξυπηρετούν τοπικά αυτές τίς Έκκλησίες. ‘Ο πανόδοτος αυτός τόμος έχει προλογικό γράμμα του Οικουμενικού Πατριάρχου καί

αισθητικά όμορφο έξώφυλλο, μέ εικόνες του ίδιου του γράψαντος. Είναι εύκολος στή χρήση καί πιστεύουμε ότι θά άποτελέσει πλέον άναφορά στό χώρο του. Θά γίνει ένα εργαλείο γι’ αυτούς πού ένδιαφέρονται γιά τήν τέλεση των ακολουθιών, τήν άγιογραφία καί τήν ψαλτική, χωρίς νά άποκλεισθεί ότι πρωτίστως θά άποτελέσει ένα βοήθημα προσευχής, χρησιμοποιούμενος ώσαν καθημερινό λειτουργικό ήμερολόγιο αίτήσεως των πρεσβειών των άγίων κάθε ήμέρας.

Ειδικά γιά όσους ένδιαφέρονται καί άσχολούνται μέ τήν ιεραποστολή, τό βιβλίον αυτό, παρουσιάζοντας τούς άγίους της Οικουμενικής ‘Ορθοδοξίας διαλύει κάθε έθνοφυλετική οίηση, πώς οι άγιοι είναι έθνική άποκλειστικότητα ενός λαού. Άκόμα, μαθαίνοντας γι’ αυτό τό πολυφυλετικό φάσμα των αναφερομένων στό «Πανάγιον» άγίων, ή ιεραποστολή παίρνει δύναμη καί πίστη νά συνεχίσει τό έργο της άναδείξεως νέων άγίων «όπου γής».

Μ. Π.

Απο πολλά χρόνια πριν φωνές άνευαγγέλιστων φυλών μας καλούσαν «διαβάς εις... βοήθησον ἡμῖν». Τί ἄλλο μπορούσαμε νά κάνουμε; Ἐπρεπε μιά μέρα νά ἀναλάβουμε κι αὐτή τήν «ιερή» ἀποστολή.

Ἦλθαν οἱ ἀπεσταλμένοι τους, ἔμειναν μαζί μας, εἶχαμε πολλῶρες συζητήσεις, ἄκουσαν καί εἶδαν στό χώρο τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς τόν τρόπο τῆς ζωῆς μας. Καθημερινά πρωί-βράδυ στίς ιερές ἀκολουθίες ἐντυπωσιάστηκαν ἀπό τοὺς ἤχους τῆς ψαλμωδίας, αἰσθάνθηκαν τήν ζωντανή παρουσία τοῦ Θεοῦ, μυστικά, στό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας καί στόν πλοῦτο τῆς ἰατρεικῆς μας παράδοσης. Τέλος ὑποσχεθήκαμε νά πᾶμε, ἐπιτέλους, νά τοὺς γνωρίσουμε.

Γιά τήν φυλή τῶν Κισσίι δέν γνωρίζαμε τίποτε, παρά μόνον ὅτι κατοικοῦσαν στά ἐνδότερα τῆς χώρας. Ξεκινήσαμε μετά τή θεία Λειτουργία μαζί μέ τόν ιερέα πού ἐν συνεχείᾳ θά τοὺς κατηχοῦσε καί μερικούς ιεροσπουδαστές.

Ἡ διαδρομή ἦταν ἀποκαλυπτική. Βουνά, πηλαγίες, σαβάνα, πράσινο, ποτάμια, ζῶα, λουλουδία, μιά εἰκόνα ωραίας φύσης πού πραγματικά μας ξεκούραζε καί μας ἐνέπνεε. Ἐνας κατηχητής ἀπό τή φυλή τους μας συνοδεύει μέ ἕνα πηλατὺ χαμόγελο, πού ἐξέφραζε τήν ἐσωτερική ικανοποίηση ὅλων ὅσοι μας περίμεναν.

Ἡ πρώτη συνάντηση ἔγινε κάτω ἀπὸ σκιερὰ δένδρα, ἀνάμεσα σέ φυτεῖες καταπράσινων καλαμποκιῶν. Ὅλων τὰ πρόσωπα ἔλαμπαν ἀπὸ χαρά, γιατί, ἐπιτέλους, ἦλθε ἡ ὥρα νά δοῦν καί νά μάθουν γιά τήν Ὁρθοδοξία, γιά τήν ἀληθινὴ πίστη, ὅπως τόσο ἐπίμονα ἐπιθυμοῦσαν.

Ἀφοῦ ἔγιναν οἱ σχετικές συστάσεις ὁ Ἐπίσκοπος ἐρωτᾷ: «Γιατί θέλετε νά ἐνταχθεῖτε στοὺς κόλπους τῆς ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας; ὑπάρχουν γύρω σας τόσες ἄλλες θρησκείες, γιατί ἐπιμένετε νά ἀκολουθήσετε τήν Ὁρθόδοξη πίστη;».

Ἡ ἀπάντηση δόθηκε κατηγορηματικά καί ξεκάθαρα: «Μελετήσαμε προσεκτικά τήν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τήν ἐποχὴ τοῦ Χριστοῦ μέχρι σήμερα· γνωρίσαμε τήν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου καί τή διδασκαλία τῶν ἁγίων Πατέρων καί καταλήξαμε στό συμπέρασμα ὅτι τὰ ἀποκαλυπτικά αὐτὰ στοιχεῖα βιώνονται μόνο μέσα στήν Ὁρθόδοξη πίστη καί Παράδοση· γι' αὐτό ἀποφασίσαμε ὅτι γιά νά ζήσουμε τήν ἀληθινὴ Πίστη καί νά γνωρίσουμε τὰ σωτηριῶδη μηνύματα τοῦ Εὐαγγελίου πρέπει, ὅπως δὴποτε, νά ἐνταχθοῦμε στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία».

Τὰ ἄκουσα αὐτά, συγκινήθηκα μέσα μου καί ψιθύρισα: «Θεέ μου, ἃς γίνῃ τό θέλημά Σου, στείλῃ τό Πνεῦμα Σου τό Ἅγιο νά φωτίσει τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν πού ἐπιθυμοῦν ἐπίμονα νά Σέ γνωρίσουν». Ἀκολουθή-

«Διαβάς ἐκ τῆς ἡμετέρας γῆς φυλῆς Κισσίι καί Μασσάι βοήθησον ἡμῖν»

σε μιά γενική, κατατοπιστική εἰσαγωγή στήν πορεία τῆς Ἐκκλησίας, ἀπὸ τήν ἐποχὴ τοῦ Χριστοῦ μέχρι σήμερα, ἔγινε εἰδική ἀναφορὰ στόν Ἀπόστολο Μάρκο, τόν θεμελιωτὴ τοῦ Χριστιανισμοῦ στήν ἀφρικανικὴ ἥπειρο καί τονίστηκε ἡ σημασία τῶν εἰκόνων καί τῶν ἱερῶν Μυστηρίων.

Ἀκολούθησε συζήτηση, οἱ ἄνθρωποι ὑπέβαλλαν ἐρωτήσεις καί ἄκουσαν, μέ προσοχή, τίς ἀπαντήσεις. Οἱ σκηνές αὐτές δέν περιγράφονται στό χαρτί.

Ποιό ἦταν τό τελικὸ ἀποτέλεσμα; Παρουσίασαν στόν Ἐπίσκοπο τόν πρῶτο ὑποψήφιο ιεροσπουδαστὴ, ὁ ὁποῖος θά εἶναι, πιθανόν, καί ὁ πρῶτος ιερέας τῆς φυλῆς Κισσίι.

Τοὺς ἀποχαιρετοῦμε καί, μετά ἀπὸ μιά σύντομη προσευχή, ἀναχωροῦμε γιά τό δεύτερο σταθμὸ μας, χωρίς νά γνωρίζουμε πῶς ἀκριβῶς θά φθάσουμε.

Διασχίσαμε βουνά, ὀροπέδια, ἀκόμη καί ποτάμια... ἦταν ἕνα θέαμα καταπληκτικὸ, ἀπολαύσαμε τὴ φύση, τίς ἀναβάσεις καί τίς καταβάσεις, ἀνάμεσα στά καταπράσινα βουνά.

Τελικὰ συναντήσαμε τοὺς ἀνθρώπους πού περίμεναν σέ μιά σκιά πανύψηλων εὐκαλύπτων. Ἐντύπωση μας προκάλεσε ἡ καλοπροαίρετη διάθεσή τους καί ἡ ζεστασιά μέ τήν ὁποία μας ὑποδέχθηκαν.

Τοὺς χαιρετήσαμε καί τοὺς δώσαμε τό μήνυμα πού πολὺ καιρὸ περίμεναν. Ἡ ἐπιμονή τους νά γίνουν μέλη τῆς Μιάς, Ἀγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας εἶχε, πλεόν, θετικὸ ἀποτέλεσμα.

Τοὺς μιλῆσαμε, ἐν συντομίᾳ, γιά τήν Ὁρθόδοξη πίστη καί Παράδοση καί τοὺς ἐνημερώσαμε γιά τίς προσπάθειες πού καταβάλλει ἡ Μητρόπολη γιά νά γνωρίσουν οἱ ἄνθρωποι, καί ἰδιαίτερα οἱ νέοι, τήν Ἐκκλησία.

Ἦδη ἄρχισε νά πέφτει ὁ ἥλιος καί τὰ πρῶτα σημάδια ὅτι σύντομα θά ἔβρεχε, ἄρχισαν νά ἐμφανίζονται στόν οὐρανό. Ἔτσι τοὺς ἀποχαιρετήσαμε καί πήραμε τό δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς, γιατί ἔπρεπε νά διανυκτερεύσουμε

στή λίμνη Βικτώρια, πού ἀπεῖχε περίπου τριακόσια χιλιόμετρα. Ἦταν ἀδύνατον νά ἐπισκεφθοῦμε τίς ὑπόλοιπες κοινότητες. Ὑποσχεθήκαμε, ὅμως, ὅτι σύντομα θά ἐπανεῖλθουμε.

Τὴν ἐπομένη μᾶς περίμενε μιά ἄλλη ἀποστολή. Ἐπρεπε νά ἀνταποκριθοῦμε καί στίς παρακλήσεις τῆς φυλῆς τῶν Μασσάι, γι' αὐτὸ δέν λογαριάσαμε οὔτε χρόνο οὔτε κόπο. Οἱ Μασσάι, στήν τελείως ἀντίθετη κατεύθυνση, κοντὰ στὰ σύνορα μέ τὴν Τανζανία, μᾶς χτυποῦσαν τὴ θύρα ἐδῶ καί πολὺ καιρὸ.

Παρ' ὅλο πού ἔχουμε ἤδη τόν πρῶτο ιερέα Μασσάι σέ μίαν ἄλλη περιοχή, αὐτοὶ οἱ Μασσάι διαφέρουν στήν ἐμφάνιση καί τὴ νοοτροπία.

Ξεκινήσαμε προτοῦ χαράξῃ ἀκόμη ἡ μέρα καί μετά ἀπὸ τρεῖς περίπου ὥρες συναντήσαμε σέ συγκεκριμένο σημεῖο τοῦ κύριου δρόμου τοὺς δύο ἀπεσταλμένους τῆς φυλῆς, οἱ ὁποῖοι μᾶς ἐπισκέφθηκαν τὴν προηγούμενη ἐβδομάδα καί ρωτοῦσαν γιατί καθυστέρησαμε.

Μαζί τους συνεχίσαμε τὴν πορεία μας μέσα σέ ἕνα θαυμαστὸ φυσικὸ περιβάλλον, στολισμένο μέ κάτασπρα παράξενα λουλουδία καί ζῶα τῆς ζούγκλας, πού ἀπολάμβαναν τοὺς πλοῦσιους καρπούς τῆς φύσης.

Ἄνθρωποι κάθε ἡλικίας μέ τὴ χαρακτηριστικὴ ἀμφίεση καί τὰ στολίδια στό κεφάλι, τό λαιμό καί τὰ αὐτιά τους μᾶς πλησίαζαν γιά νά μᾶς χαιρετήσουν. Σέ αὐτὰ τὰ μέρη δέν πάτησε ποτέ πόδι Εὐρωπαίου, ὅποτε ἀντιλαμβάνεται κανεὶς τὴν ἐντύπωση πού προκάλεσε ἡ παρουσία μας.

Κάποια στιγμή φθάσαμε ἐκεῖ πού μᾶς περίμεναν συγκεκρινόμενοι πολλοὶ ἄνθρωποι κάτω ἀπὸ ἕνα πελώριο πυκνόφυλλο δέντρο πού σκίαζε σάν τεράστια ὀμπρέλλα τὸν τόπο.

Οἱ ἄνθρωποι σκώθηκαν καί μᾶς ὑποδέχθηκαν μέ χειροκροτήματα, χορὸ καί χαρούμενες φωνές. Στὴ συνέχεια ὁ ὑπεύθυνος τῆς ὁμάδας μᾶς συνέστησε ἕναν-ἕναν τοὺς παρισταμένους. «Δέν χάσαμε τὴν ὑπομονή μας», μᾶς εἶπαν, «σᾶς περιμέναμε ἐδῶ καί ἀρκετὸ καιρὸ νά μᾶς διδάξετε καί νά μᾶς βαπτίσετε. Καθημερινά ἐδῶ πού εἴμαστε ἀπολαμβάνουμε τὴν ωραία φύση καί τὰ ἀγαθὰ τῆς δημιουργίας. Τώρα ἐπιθυμοῦμε νά μάθουμε καί γιά τὸν Δημιουργό». Λόγια πού μᾶς συγκλόνισαν καί μᾶς ἐπείσαν γιά τὴν ἐπιθυμία τους νά κατηχηθοῦν.

Ἐπιστρέψαμε στό Σεμινάριο «πλουσιότεροι», μέ τὴν ἐλπίδα ὅτι τό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας ἀνατέλλει καί σέ μιά ἀκόμη ἀπομακρυσμένη περιοχή τῆς Κένυας.

Ἱερά Μητρόπολη Κένυας

Οἱ Μασσάι ὑποδέχονται τὸν Ἐπίσκοπό τους.

Κατήχηση στὴ φυλὴ Κισσίι.

Μέ ξεχωριστή λαμπρότητα καί κατάνυξη τελέσθηκαν τήν Κυριακή 24 Δεκεμβρίου, παραμονή Χριστουγέννων, τά θυρανοίξια τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῶν ἁγίων Δημητρίου καί Βασιλείου, τοῦ ἱεραποστολικοῦ κέντρου Λουσάκας, τοῦ πρώτου οὐσιαστικά ναοῦ πού ἀνεγείρεται γιά τίς ἱεραποστολικές ἀνάγκες τῆς ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Ζάμπιας.

Μετά τήν ἀκολουθία τοῦ ἁγιασμοῦ καί τῶν θυρανοίξων, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος κ. Ἰωακείμ ἐπικουρούμενος ἀπό δύο ἱερεῖς τέλεσε τό μυστήριο τῆς βαπτίσεως τῶν κατηχουμένων, πού ἐπιμελῶς εἶχαν προετοιμασθεῖ, καί τοὺς μετέφερε τίς πατρικές εὐχές τοῦ Μακαριωτάτου Πάπα καί Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Θεοδώρου, καθὼς καί τή χαρά τῆς Ἀλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας πού ἐπιτέλους ἡ τοπική Ἐκκλησία τῆς Ζάμπιας ἀποκτᾷ τή βάση τῆς γιὰ τή σπορά τοῦ εὐαγγελικοῦ λόγου στήν ἀπομακρυσμένη αὐτῇ γωνιά τῆς ἀφρικανικῆς ἡπείρου. Μετά τό τέλος τῶν βαπτίσεων μοιράσθηκαν σέ ὅλους ροῦχα καί τρόφιμα πού εἶχαν ἐτοιμασθεῖ εἰδικά γιά τήν περίπτωση.

Πολλοί εἶναι οἱ ἰθαγενεῖς πού ζητοῦν τήν ἔνταξή τους στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καί ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος μέ μεγάλη προσοχή καί ἐπιμονή προσπαθεῖ νά τοὺς μεταδώσει τό γνήσιο καί ἀνόθευτο μήνυμα τῆς Ὁρθοδοξίας, εἰς τρόπον ὥστε νά μποῦν γερές βάσεις γιά τήν οἰκοδόμηση τῆς σωστῆς πίστεως.

Στόν ἴδιο χώρο κατασκευάζεται ἐπτατάξιο Δημοτικό σχολεῖο, τό ὁποῖο θά καλύψει τίς ἀνάγκες τῶν φτωχῶν παιδιῶν τῆς περιοχῆς, πού ἀδυνατοῦν νά ἔχουν πρόσβαση στή μόρφωση λόγω ἑλλείψεως ἐκπαιδευτηρίων.

Λίγα τά οικονομικά μέσα, λίγοι καί οἱ συνεργάτες. Ἀναμένουμε τή συμπαράσταση τῶν φίλων τῆς ἱεραποστολῆς, γιά τή συνέχιση τῆς προσπάθειάς μας.

Ἕνα ἄλλο γεγονός, σημαντικό γιά τήν Ἐπισκοπή Ζάμπιας, εἶναι ἡ χειροτονία ἑνός νέου ἱερέως, ὁ ὁποῖος εἶναι παιδίατρος καί τελειόφοιτος τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς τῆς Κένυας. Ἡ χειροτονία του τελέσθηκε τήν ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων στόν ἱερό ναό τοῦ Εὐαγγελισμοῦ στήν πόλη Launshya, πατρίδα τοῦ χειροτονηθέντος, παρουσίᾳ πολλῶν συγγενῶν του, μεγάλης ὁμάδος κατηχουμένων, καθὼς καί τῶν ὀλίγων Ἑλλήνων τῆς περιοχῆς.

Ὁ ἱερός ναός ἁγίων Δημητρίου καί Βασιλείου.

Ὁ νέος κληρικός, ἕγγαμος καί πατέρας τεσσάρων τέκνων, ἐργάζεται στό νοσοκομεῖο τῆς περιοχῆς καί ἔχει ἤδη ἀρχίσει τό κατηχητικό ἔργο στή βόρεια Ζάμπια.

Στήν πόλη Chingola τῆς βόρειας Ζάμπιας, μόλις πέντε χιλιόμετρα ἀπό τά σύνορα μέ τό Κογκό, θεμελιώθηκε ἕνας ναός ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Νεκταρίου, μετά ἀπό δωρεά ἑνός μικροῦ οἰκοπέδου καί ἀναμένουμε τήν ἐξεύρεση χρημάτων γιά τήν ἀνέγερσή του.

Τέλος, ἡ ἱερά Ἐπισκοπή Ζάμπιας καί ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος κ. Ἰωακείμ αἰσθάνονται τήν ἀνάγκη νά εὐχαριστήσουν θερμά ὅσους βοήθησαν στήν ἀνοπεράτωση τοῦ μεγάλου καί περικαλλοῦς ναοῦ τοῦ ἱεραποστολικοῦ κέντρου Λουσάκας (ὁ Θεός ἀλλῶστε γνωρίζει τά ὀνόματά τους) καί παρακαλοῦν ἐκείνους πού ἀγαποῦν τήν ἱεραποστολή, νά βοηθήσουν, κατά τό δυνατό, στήν συνέχιση τῆς ἀναγκαίης δημιουργίας ὑποδομῶν γιά τήν επέκταση τῆς ἱεραποστολικῆς δράσης στή Ζάμπια.

Ἡ διάδοση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ ἐπιτελεῖται μέ τήν χάρι Του ταπεινά καί ἀθόρυβα, χωρίς τυμπανοκρουσίες.

Εὐχεσθε καί προσεύχεσθε νά εὐοδωθεῖ ἡ προσπάθεια καί νά ἀξιώσει ὁ Θεός νά δοῦμε καρπούς πνευματικούς, πλῆθος ἀνθρώπων, δηλαδή, νά ἀκολουθοῦν τό δρόμο πού ὁδηγεῖ στή σωτηρία.

Ἐκ τῆς ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς

Πάντα τά ἔδωκε

ρεῖ τίς ἐντυπώσεις τοῦ ἀπό τή σύντομη παραμονή του στήν Ἑλλάδα. Παραλήπτης ὁ π. Θεόκλητος Τσίρκας πού μετέφρασε τήν ἐπιστολή καί τήν ἔστειλε στό περιοδικό γιά νά μάθουμε ὅλοι τά εὐλογημένα νέα τοῦ π. Στεφάνου.

Σιγκανάγια 15 Νοεμβρίου 2006

Εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

Σεβαστέ καί ἀγαπητέ μου π. Θεόκλητε,

Πολλοὺς χαιρετισμούς ἀπό τό Μπαλί τῆς Ἰνδονησίας. Σᾶς εὐχαριστῶ γιά τήν ἀγάπη καί τή συμπαράσταση στήν ἱεραποστολή στό Μπαλί τῆς Ἀνατολικῆς Ἰνδονησίας.

Στίς 22 Ὀκτωβρίου βάπτισα καί ἔχρισα ἕνα κορίτσακι μιᾶς ἑλληνικῆς οἰκογενείας.

Στίς 30 Ὀκτωβρίου πῆγα στό νησί Τιμόρ, ὅπου ἱδρύσαμε νέα ἐνορία, καί βάπτισα καί ἔχρισα τέσσερις νέους ἐνορίτες.

Χθές -14 Νοεμβρίου- βάπτισα καί ἔχρισα ἄλλους πέντε, στόν ἱερό ναό τῶν ἁγίων Πάντων, στή Σιγκανάγια, τήν κυρίως ἐνορία στό Μπαλί.

Σήμερα ἀρχίσαμε τή Νηστεία τῶν Χριστουγέννων.

Πάντα τά ἔδωκε

Ὁ Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτης π. Θεόκλητος Τσίρκας ἐπὶ μακρὰ σειρά ἐτῶν, στό παρελθόν, προσέφερε τή διακονία του στήν «πρώτη γραμμὴ» τῆς ἱεραποστολῆς, στήν Κένυα, στήν Τανζανία, στή Γκάνα καί τελευταῖα στή μακρινή Ἰνδονησία.

Ἀπὸ τῆ Σιγκανάγια τῆς Ἰνδονησίας καί ἡ ἐπιστολή πού ἀκολουθεῖ. Ἀποστολῆας ὁ Ὁρθόδοξος ἱερέας π. Στέφανος Νίνο πού αὐθόρμητα καί ἀπλῶς μεταφέ-

Ἀγαπητέ μου, π. Θεόκλητε,

Μέ τή χάρι τοῦ Θεοῦ εἶχα μιὰ πνευματική ἐμπειρία, κατὰ τή διάρκεια τοῦ ἑνὸς μηνός, πού εἶχα τήν εὐλογία νά ἐπισκεφτῶ τήν Ἑλλάδα, ὅπου ἐπισκέφτηκα τό Ἅγιον Ὄρος καί ἄλλες ἱερές Μονές καί εἶχα τήν χάρι νά προσκυνήσω πολλὰ λείψανα ἁγίων. Ἡ πίστη μου αὐξήθηκε καί ἐδραιώθηκε ἀκόμη περισσότερο καί πῆρα δύναμη νά συνεχίσω τόν προσωπικό μου πνευματικό ἀγώνα καί νά ὑπηρετήσω τόν Ἰησοῦ Χριστό, πιό σοβαρά καί πιό συνειδητά.

Παρακαλῶ θυμηθεῖτε στίς προσευχές σας καί τή δική μας ἱεραποστολή. Ἐμεῖς προσευχόμαστε γιά σᾶς.

Σᾶς στέλνω φωτογραφία ἀπὸ τή βάπτισμα τῆς Ἑλληνοπούλας, πού ἔκανα στίς 22 Ὀκτωβρίου 2006.

Μέ τήν ἐν Χριστῷ ἀγάπην
Πατήρ Στέφανος Β. Νίνο

Ὁ π. Μελέτιος Γρηγοριάτης νέος Ἐπίσκοπος Κολουέζι

Τὴν 1η Νοεμβρίου 2006 ἡ Ἱερά Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ.κ. Θεοδώρου, ἐξέλεξε τὸν Ἱερομόναχο π. Μελέτιο Γρηγοριάτη Ἐπίσκοπο τῆς νεοϊδρυθείσης Ἐπισκοπῆς Κολουέζι, στὸ νότιο Κογκό καὶ τὸ Σάββατο 25 Νοεμβρίου τελέσθηκε ἡ εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονία του στὴν ἱερά Μονὴ τοῦ Ἁγίου Σάββα Ἀλεξανδρείας.

Ὁ π. Μελέτιος εἶναι γνωστός σέ ὅσους ἀσχοιοῦνται μέ τὴν ἱεραποστολή, διότι ἐπὶ 18 ἔτη ἐργάζεται φιλότιμα καὶ μέ πνεῦμα αὐτοθυσίας στὸ Κολουέζι, συνεχίζοντας τὸ ἔργο τοῦ μακαριστοῦ π. Κοσμᾶ Γρηγοριάτη (κατὰ κόσμον Ἰωάννη Ἀσλανίδη) πού τὸ 1989 ἄφησε τὴν τελευταία του πνοή σέ αὐτοκινητιστικό δυστύχημα κατὰ τὴν ἐπιτέλεση τοῦ ἱεραποστολικοῦ του καθήκοντος.

Ὁ π. Κοσμᾶς εἶχε χειροτονηθεῖ Ἱερομόναχος τὸ 1978 στὴν ἱερά Μονὴ Ὁσίου Γρηγορίου Ἁγίου Ὁρους, ἡ ὁποία τότε κάνει καὶ τὸ πρῶτο ἄνοιγμα στὴν ἱεραποστολή ἀποστέλλοντας τὸν π. Κοσμᾶ στὸ Κολουέζι, κατόπιν μάλιστα καὶ τῆς συμβουλῆς τοῦ γνωστοῦ Ἀγιορείτου διακριτικοῦ Γέροντος Παΐσιου.

Τὸ 1989, μετὰ τὸν θάνατο τοῦ π. Κοσμᾶ, ἡ ἱερά Μονὴ ἀποστέλλει τὸν π. Μελέτιο, γιὰ νὰ συνεχίσει τὸ ἱεραποστολικό ἔργο. Κατὰ τὰ ἔτη τῆς διακονίας του, ὁ π. Μελέτιος βοήθησε σημαντικά τὸν μακαριστὸ Μητροπολίτη Κεντρώας Ἀφρικῆς κυρὸ Τιμόθεο καὶ κατόπιν τὸν διάδοχό του κ. Ἰγνάτιο, στή Μητρόπολη τοῦ ὁποίου ἀνῆκε τὸ Κολουέζι μέχρι τὴν δημιουργία τῆς Ἐπισκοπῆς Κολουέζι.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Σεβ. Ἰγνάτιος μέ τὴν πολυετὴ ποιμαντική του πείρα καὶ μέ τὴν διάκρισή του, βοήθησε σημαντικά τὸν π. Μελέτιο στὸ ἐπίπονο ἔργο του.

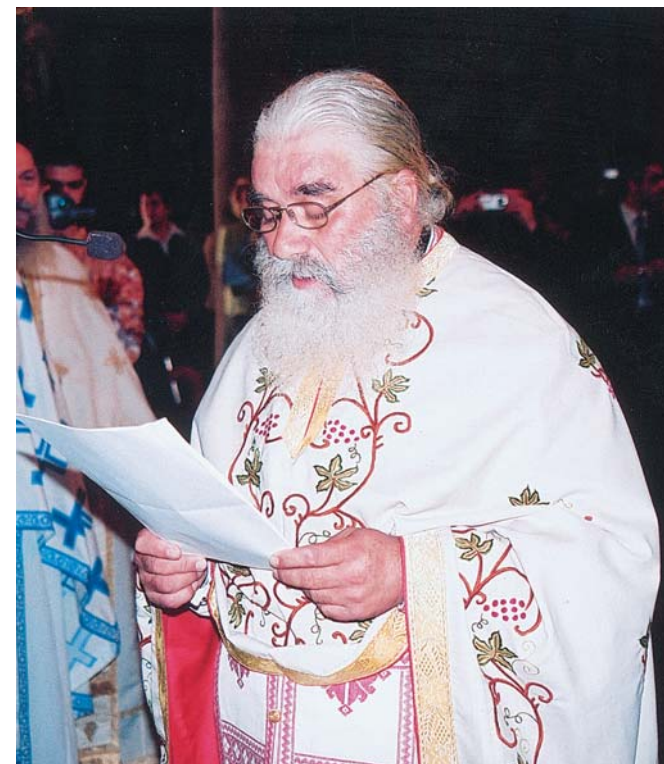
Ἡ ἀπόφαση τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου κ.κ. Θεοδώρου νὰ ἀναδείξει τὸν Θεοφιλέστατο κ. Μελέτιο Ἐπίσκοπο Κολουέζι εἶναι ἐπιβράβευση τῶν μεγάλων ἱεραποστολικῶν κόπων του καὶ τιμὴ γιὰ τὸ ἔργο τῆς ἱεραποστολῆς. Εἶναι τιμὴ καὶ γιὰ τὸ Ἀγιώνυμο Ὁρος, ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ὁ π. Μελέτιος καὶ οἱ Μοναχοὶ πού τὸν πηλασιώνουν καὶ τοῦ συμπαρίστανται στὸ πολύμοχθο ἔργο του.

Θεωροῦμε μεγάλη εὐλογία τὸ γεγονός ὅτι Ἀγιορεῖται πατέρες, μέ τὴν εὐλογία τοῦ σεβαστοῦ Καθηγουμένου π. Γεωργίου, ὑπηρετοῦν τὴν ἱεραποστολή καὶ μεταφέρουν τὸ Ὁρθόδοξο μήνυμα τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας στή μαύρη Ἡπειρο.

Σήμερα μέ τὴν ταχυτάτη ἐξάπλωση τῶν αἱρέσεων καὶ τοῦ πνευματικοῦ ἀποπροσανατολισμοῦ, εἶναι ἀναγκαῖο νὰ ὑπάρχουν ἄτομα πού θὰ βοηθήσουν τοὺς ἰθαγενεῖς ἀδελφούς νὰ βροῦν τὴν ἀληθινή, τὴν Ὁρθόδοξη πίστη καὶ νὰ μείνουν μέχρι τέλους σ' αὐτὴν φυλάσσοντάς τὴν ἀκέραιη καὶ ἀταλάντευτη.

Ἡ ἀνάδειξη τοῦ π. Μελετίου σέ Ἐπίσκοπο Κολουέζι χαροποίησε ιδιαίτερα τὸ Ὁρθόδοξο ποίμνιο τῆς Κατάγκας, τὸ ὁποῖο μέ τὸν γνωστό χαριτωμένο τρόπο του (τραγουδία, χορούς καὶ ἀλλαλαγμούς) ἐκδήλωσε τὰ αἰσθήματα χαρᾶς του.

Χαροποίησε ἐπίσης καὶ τοὺς φίλους τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς οἱ ὁποῖοι ἀπὸ ἐτῶν γνωρίζουν τίς προσπάθειες τοῦ π. Μελετίου καὶ συμμετέχουν

στὴν ἀνέγερση ἱερῶν ναῶν, σχολείων καὶ σέ ὅλες ἐν γένει τίς ἱεραποστολικές δραστηριότητες.

Χαροποίησε καὶ τὸ Ἅγιον Ὁρος, διότι ἡ προσφορά τοῦ π. Μελετίου δέν πρέπει νὰ θεωρεῖται ἀτομική, ἀλλὰ συνισταμένη ὧλων, ὧσων παρέλαβε ἀπὸ τὴν Ἀγιώνυμο Πολιτεία. Ἡ Ἱερά Κοινότης Ἁγίου Ὁρους, γιὰ νὰ τιμήσει τὸ γεγονός ἀπέστειλε στὴν χειροτονία τριμελὴ Ἐξarchία ἀπὸ τίς ἱερές Μονές Διονυσίου, Σίμωνος Πέτρας καὶ Ἁγίου Παύλου.

Ἡ ἱερά Μονὴ Ὁσίου Γρηγορίου ἀπέστειλε ἀντιπροσωπεῖα ἀπὸ ἑξὶ πατέρες, οἱ ὁποῖοι καὶ ἔψαλαν κατὰ τὴν θεία Λειτουργία τὴν ἡμέρα τῆς χειροτονίας. Παραβρέθηκαν ἐπίσης ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κοζάνης κ. Παῦλος, κληρικοὶ καὶ πολλοὶ φίλοι τῆς Ἱεραποστολῆς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Εὐχόμεθα στὸν νεοχειροτονηθέντα Ἐπίσκοπο Κολουέζι κ. Μελέτιο νὰ εἶναι πάντα ἄξιος στὰ νέα ὑψηλά του καθήκοντα καὶ νὰ συνεχίζει, μέσα στίς τόσες ἀντίξοες συνθήκες τῆς Ἀφρικῆς, τὸ σωτήριο ἱεραποστολικό ἔργο τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας.

μ. Ν. Γρ.

Τώρα ό Μάμας μάθαινε!

Λίγες μέρες πέρασαν μετά την επιστροφή στά θρανία καί ό μικρός Μάμας, διετής στην Τετάρτη Δημοτικού, χτύπησε δειλά την πόρτα του Γραφείου του σχολείου της Έκκλησίας στην Κανάγκα του Κογκό.

Η Άδελφή Διευθύντρια του είπε νά περάσει.

Ό μικρός χαιρέτησε μέ σεβασμό, όπως πάντα, καί είπε:

– Άδελφή, θέλω νά σās πώ μιά ιστορία.

– Σ' άκούω. Κάθισε καί λέγε.

Κι ό μικρός άρχισε σέ πολύ καλή γαλλική:

– Θ' άπορήσατε, ίσως, άδελφή όταν μέ είδατε στην τάξη νά διαβάζω καί νά γράφω.

Άλήθεια, ή Άδελφή ξαφνιάστηκε την πρώτη φορά πού μπήκε στην τάξη καί ό μικρός διάβαζε καί έγγραφε καί μιλούσε γαλλικά. Μίλησε μέ τό δάσκαλό του κι εκείνος ήταν έκπληκτος. Τόν ηξερε πολύ καλά από πέρυσι, ήταν, είπαμε, διετής. Καί ή Άδελφή επίσης τόν ηξερε· δίδασκε κάποιες ώρες στην τάξη του, αλλήλάν τόν δίδαξε καί τή περασμένη χρονιά γιά τρεις μήνες, από τόν Ιανουάριο, πού μπήκε στό σχολείο, όταν πέθανε καί ή μάνα του καί, πεντάρφανο, τόν συμμάζεψε ή ιεραποστολή μέ τά άδέλφια του καί τά έβαλε στό σχολείο.

Δέν ηξερε νά διαβάζει, νά γράφει, νά μιλάει γαλλικά. Παρά την ήλικία του, έπρεπε νά μπει στην πρώτη τάξη, αλλήλάν, δυστυχώς, δέν υπήρχε θέση ούτε στή δευτέρα, τό ίδιο καί στην τρίτη. Έτσι βρέθηκε στην... τετάρτη τάξη, μαζί μέ τόν άδελφό του, πού ήταν πολύ καλός μαθητής.

Πέρυσι ή Άδελφή, μία ώρα κάθε μέρα, μετά τό

μάθημα, προσπαθούσε στό Γραφείο της, σέ ιδιαίτερη διδασκαλία, νά μάθει κάτι στό μικρό, πού σέ κέρδιζε, παρά την άγραμματοσύνη του, μέ τό άστραφτερό βλέμμα του καί τό παιδικό άθώο χαμόγελό του.

Τρεις μήνες μετά, ή Άδελφή μέ τούς δασκάλους σκέφτηκε, ότι δέν θαπρεπε νά τόν κουράζουν πλέον.

«Έχει ό Θεός», είπε συνεδρίαση, «ās τόν αναλάβει Έκείνος»!

Γι' αυτό, λοιπόν, ήταν πολύ έντυπωσιασμένη βλέποντας τίς εργασίες καί τά τετράδια του μικρού τούτη τή χρονιά.

Πώς, όμως, έγινε αυτό;

Η ιστορία, πού ό μικρός ήθελε νά πει σήμερα, τό θαύμα του Θεού πές καλύτερα, τά λέει όλα.

– Άδελφή, είπε ό μικρός, όταν φύγατε γιά διακοπές, έδω στό σχολείο μας γινόταν ένα τμήμα ένισχυτικής διδασκαλίας γιά παιδιά πού τό Σεπτέμβριο ήθελαν νά γραφτούν στό σχολείο μας, αλλήλάν δέν ηξεραν γαλλικά.

Πράγματι, ή ιεραποστολή ανέθεσε σ' ένα δάσκαλο νά διδάξει γαλλικά καί μαθηματικά σέ μία ομάδα 20 παιδιών.

– Εγώ δέν μπορούσα νά μπώ, διότι ήμουνά ήδη μαθητής, συνέχισε ό μικρός, αλλήλάν έγινε μιά εξαίρεση καί μ' έβαλε ό δάσκαλος κι έμένα στό μάθημα. Πήγαινα κι έρχόμουνά κάθε μέρα. Ήσυχος, προσεκτικός αλλήλάν τίποτα άλλο. Ήθελα, ήθελα πολύ νά μπορώ νά γράφω, νά διαβάζω, νά καταλαβαίνω τό δάσκαλο πού τόν κοίταγα στά μάτια μήπως καί μαντέψω όσα έλεγε. Καμάρωνα, χαιρόμουνά καί... ζή-

λευα τούς συμμαθητές μου γιά την πρόοδό τους.

Πήγαινα κι έρχόμουνά, άνοιγα μέ ζήλο τά τετράδια στό σπίτι, ήθελα νά γράψω, νά διαβάσω, νά μάθω κι εγώ άπ' έξω τά ποιήματα πού δίδασκε ό δάσκαλος. Τίποτα... Όμως παρακολουθούσα μέ προσοχή καί χωρίς νά ληπαίμαι. Σάν νά περίμενα τή στιγμή, πού θαρχίζα νά διαβάζω κι εγώ όπως οί άλλοι.

Καί, άκου Άδελφή, τί συνέβη.

Κάποια μέρα ό Δεσπότης μας ήρθε στην Κανάγκα. Πέρασε νά δει, νά έπισκεφτεί τό σχολείο μας. Ούτε πού ηξερε ότι γίνεται μάθημα. Φτάνοντας μπροστά στην αίθουσα της διδασκαλίας ό δάσκαλός μας τόν είδε από τό παράθυρο, έτρεξε νά πάρει την εύλογία του, τόν κάλεσε νά μπει στην τάξη κι εκείνος μέ πολλή αγάπη, όπως πάντα, δέχτηκε.

– Είναι καλή παιδιά! Πολύ καλή, είπε στό δάσκαλο. Είναι όμως καί καλοί μαθητές;

Καλοί, είπε ό δάσκαλος. Μόνο αυτοί οί τρεις... κάτι δέν πάει καλά.

Κι έδειξε έμένα, τόν Θωμά καί τόν Πέτρο.

– Εγώ ήμουν στό πρώτο θρανίο, ό Δεσπότης μέ πλησίασε, άπλωσε τό χέρι του, μέ εύλόγησε, δύναμη ένιωσα πάνω στό κεφάλι καί μιά χαρά γέμισε την καρδιά μου. Μās είπε κι αλλήλάν ό Σεβασμιώτατος κι ύστερα έφυγε.

Ό δάσκαλος συνέχισε τό μάθημα.

Γιά μένα κάτι είχε αλλήλάν. Τό καταλάβαινα. Ήθελα περισσότερο από κάθε άλλη φορά νά διαβάζω.

Σχολάσαμε, πήγα στό σπίτι, άνοιγα, έκλεινα τά τετράδια, τά βιβλία, δοκίμασα νά γράψω, νά διαβάσω. Νόμιζα ότι μπορώ, αλλήλάν... τίποτα!

Νωρίς τό βράδυ, νηστικός, άφοϋ δέν είχαμε τίποτα γιά φαγητό, έκανα την προσευχή μου καί έπessa νά κοιμηθώ. Στόν ύπνο μου ήρθε πάλη ό Δεσπότης καί μ' εύλόγησε. Τόν είδα μπροστά μου, μου χαμογέλα-

σε, μ' άκούμπησε δυνατά στό κεφάλι καί τό πρωί κατάλαβα ότι τό πνεύμα μου είχε αλλήλάν, Άδελφή.

Ήξερα νά διαβάζω, νά γράφω. Τώρα, καταλαβαίνω γαλλικά, μιλάω καί μέ καταλαβαίνουν καί οί άλλοι.

Μήν άπορείς, Άδελφή, ή εύλογία του Δεσπότη μέ γέμισε μέ σοφό πνεύμα, μέ Πνεύμα Άγιο. Ήθελα νά σοϋ πώ, νά ξέρεις πόση δύναμη έχει ή εύλογία του Δεσπότη!

– Σ' εύχαριστώ, Άδελφή, είπε χαμογελαστός, καταχαρούμενος.

– Κι εγώ σ' εύχαριστώ, μικρέ, καί δοξάζω τόν Άγιο Θεό γιά τά θαυμάσια πού εργάζεται στην ιεραποστολή μας, στην Αρχιεπισκοπή μας. Όμως, μικρέ μήν ξεχνās νά προσεύχεσαι γιά τόν Δεσπότη μας.

– Ποτέ, Άδελφή, πολλήλάν τά έτη του (Bidi mu biabunyi). Χαίρετε, Άδελφή!

Κι έμεινε ή Διευθύντρια στην πόρτα του Γραφείου της νά κοιτάει τό μικρό καί νά δοξάζει τό Θεό.

Όλ. Χ.

Ο ΑΓΙΟΣ ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ

Ο άγιος Πατρίκιος (Patricius), του οποίου τό βίο και τό ιεραποστολικό έργο θά εκθέσουμε συνοπτικά στή συνέχεια, είναι ό απόστολος και φωτιστής τής Ιρλανδίας. Σ' αυτόν αποδίδει ή εκκλησιαστική παράδοση τήν ίδρυση (432) τής Ιρλανδικής Έκκλησίας, έπειδή ή σχετική προσπάθεια του άγίου Παλλαδίου (Palladius, † 432), πού προηγήθηκε, είχε πολύ μικρή διάρκεια και άδοξο τέλος. Πολύ νωρίτερα, άλλωστε, ήδη από τά μέσα του 4ου αι., είχαν ρίξει τά σπέρματα τής ευαγγελικής πίστεως στήν πανέμορφη αυτή χώρα Χριστιανοί έμποροι, Βρεττανοί και Γαλάτες, πού τήν επισκέπτονταν, αλλά και Βρεττανοί αιχμάλωτοι, πού έφερναν οι Ιρλανδοί βασιλείς μετά τις επιδρομές τους.

Ο άγιος Πατρίκιος γεννήθηκε τό 379 ή 380 στό βρεττανικό χωριό Bannavem Taberniae, πού βρισκόταν στή συμβολή των ποταμών Severn και Avon, κοντά στήν πόλη Glevum. Οι ευγενείς και εύποροι γονείς του, ό Calpurnius και ή Concessa, τόν όνόμασαν Succetus, πού σημαίνει «θεός του πολέμου». Ο παππούς του Potitus ήταν πρεσβύτερος και ό πατέρας του διάκονος αλλά και δεκουρίων (decurio), δηλαδή κρατικός υπάλληλος υπεύθυνος γιά τήν είσπραξη των φόρων. Ο άγιος, ώστόσο, μοιλονότι μεγάλωσε μέσα σέ ιερατική οικογένεια, δέν πήρε χριστιανική παιδεία. Έτσι άγνοούσε τό Θεό, όπως όμολογούσε

ό ίδιος, ως τά δεκαέξι του χρόνια. Τότε (395) Ιρλανδοί πειρατές, πού λεηλάτησαν τή γενέτειρά του, τόν αιχμαλώτισαν μαζί μέ χιλιάδες άλλους Βρεττανούς και τόν όδήγησαν στήν Ιρλανδία.

Έξι ολόκληρα χρόνια έμεινε στό νησί ως σκλάβος κάποιου δρυΐδη —δηλαδή μέλους τής κελτικής άριστοκρατίας των σοφών— Miliuc Maccu Boiu, πού του έδωσε τό όνομα Cothiacus. Κάτω από ιδιαίτερα σκληρές συνθήκες έβασκε τους χοίρους του άφέντη του στό δάσος Vocluti, κάπου στα βουνά Mayo τής βορειοδυτικής Ιρλανδίας. Τis ώρες τής μοναξιάς του στά βοσκοτόπια τίς περνούσε μέ προσευχή στό Θεό, τόν όποιο τότε, μέσα στή δοκιμασία του, ανακάλυψε. Έμαθε, έπίσης, τή γλώσσα και τόν τρόπο ζωής των Ιρλανδών, αποκτώντας έτσι γνώσεις απαραίτητες γιά τήν επιτυχή διεξαγωγή του μετέπειτα ιεραποστολικού του έργου στή χώρα.

Μιά νύχτα είδε στόν ύπνο του τόν Κύριο. Τόν πρόσταξε νά φύγει από τόν τόπο τής σκλαβιάς του και νά επιστρέψει στήν πατρίδα του μ' ένα πλοίο, πού είχε έτοιμαστεί γι' αυτόν. Ο Πατρίκιος υπάκουσε. Διακόσια μίλια χρειάστηκε νά διανύσει μέ τά πόδια, γιά νά φτάσει στά νότια παράλια του νησιού, στήν περιοχή του σημερινού Wexford. Έκεί βρήκε τό πλοίο πού θά τόν μετέφερε στή Βρετανία. Ήταν έτοιμο νά αποπλεύσει. Στήν αρχή ό καπετάνιος δέν ήθελε νά

τόν πάρει μαζί του. Μά όταν έμαθε πώς είχε κάνει χοιροβοσκός, τόν δέχτηκε. Τό φορτίο του πλοίου ήταν λικόσκυλα και ό άγιος θά μπορούσε νά βοηθήσει στή φύλαξή τους.

Σάληπαραν άμέσως. Ήταν τό έτος 402, ίσως κάποια μέρα ανάμεσα στις 25 Μαΐου και στις 24 Σεπτεμβρίου, γιατί τότε γίνονταν συνήθως τά ταξίδια στήν άνοιχτή θάλασσα. Έπειτα από τρεις ήμέρες έπιασαν στεριά. Άλλά στή συνέχεια, λόγω σφοδρής θαλασσοταραχής, αντί νά βρεθούν στή Βρετανία, κατέληξαν στή Γαλατία. Αφού αποβιβάστηκαν, περιπλανήθηκαν γιά 28 ήμέρες σέ μέρη ολόκληρα έρημωμένα από μιάν επιδρομή των Βανδάλων.

Γιά 16 ήμέρες δέν μόρεσαν νά βρούν τροφή. Τότε ό καπετάνιος παρακάλεσε τόν Πατρίκιο νά προσευχηθεί στό Θεό του, γιά νά τους βοηθήσει. Ο άγιος βρήκε τήν ευκαιρία νά μιλήσει στό πλήρωμα γιά τήν παντοδυναμία του Κυρίου και τους κάλεσε νά πιστέψουν σ' Αυτόν, διαβεβαιώνοντάς τους ότι τήν ίδια κιόλας ήμέρα θά τους έστειλε τροφή. Πραγματικά, σέ λίγο βρήκαν ένα κοπάδι χοίρων, από τους όποιους χόρτασαν τήν πείνα τους. Μέ τήν ευκαιρία εκείνη σταμάτησαν δύο ήμέρες γιά νά ξεκουραστούν, αλλά και γιά νά ξεκουράσουν τά σκυλιά πού μετέφεραν. Στόν ίδιο τόπο βρήκαν και άγριο μέλι, μιά ποσότητα του όποιου έδωσαν στόν Πατρίκιο, γιά νά τό προσφέρει θυσία στόν Κύριο. Από τότε, μέ τή χάρη του Θεού, καθημερινά έβρισκαν τροφή.

Τήν εικοστή όγδοη ήμέρα από τήν άφιχή τους στή Γαλατία, συνάντησαν επιτέλους ανθρώπους. Ο άγιος, αφήνοντας τους ναυτικούς, τράβηξε γιά τό νότο και, περνώντας τίς Άλπεις, κατέβηκε στήν Ιταλία. Αφού επισκέφθηκε τό Μεδιόλανο (Μιλάνο) και τήν εκεί φημισμένη μοναστική κοινότητα πού είχε ιδρύσει ό άγιος Άμβρόσιος, πέρασε, ίσως μέσω τής Πίζας, στά νησιά του Τυρρηνικού πελάγους. Σ' αυτά είχε μεταφυτευθεί ό ανατολικός μοναχισμός τής αιγυπτιακής έρήμου, τόν όποιο τόσο θαύμασε και από τόν όποιο τόσο έπηρεάστηκε ό Πατρίκιος, ώστε άργότερα νά τόν εισαγάγει στήν Ιρλανδία.

Τό 409 έφυγε από τά νησιά του Τυρρηνικού και κατευθύνθηκε πρós τή Βρετανία. Η επιδρομή των Βανδάλων, πού έγινε τήν εποχή εκείνη, έκανε τό τα-

ξίδι του επικίνδυνο και χρονοβόρο. Τελικά, δεκατρία χρόνια από τήν αιχμαλωσία του, βρέθηκε ξανά στήν πατρίδα του και στήν οικογένειά του.

Δέν άργησε, όμως, νά φύγει γιά τήν Τουρώνη, όπου άφιέρωσε τέσσερα χρόνια σέ σπουδές. Επιστρέφοντας στή γενέτειρά του, αιχμαλωτίστηκε πάλι από κάποιους επιδρομείς. Η αιχμαλωσία του ήταν τώρα, ευτυχώς, σύντομη. Έλευθερώθηκε σέ δύο μόνο μήνες.

Και αυτή τή φορά, ώστόσο, λίγο έμεινε μέ τους δικούς του. Άλλεπάλληλα θεία όράματα, πού έβλεπε στόν ύπνο του, τόν παρακινούσαν νά γυρίσει στήν Ιρλανδία. Σ' ένα όραμα είδε κάποιον Victoricius, ίσως τόν όμώνυμο άγιο απόστολο των Morini, πού του έδωσε ένα γράμμα. Στό πάνω μέρος του ήταν γραμμένη ή φράση: «Η φωνή των Ιρλανδών». Καθώς τό διάβαζε, άκουσε αναρίθμητες φωνές νά κραυγάζουν: «Σέ ικετεύουμε, παιδί του Θεού, έλα κοντά μας!». Ήταν οι κάτοικοι τής περιοχής του Volcuti πού τόν καλούσαν. Σ' ένα άλλο όραμα άκουσε τόν ίδιο τόν Κύριο νά τόν στέλνει γιά ιεραποστολή στήν Ιρλανδία.

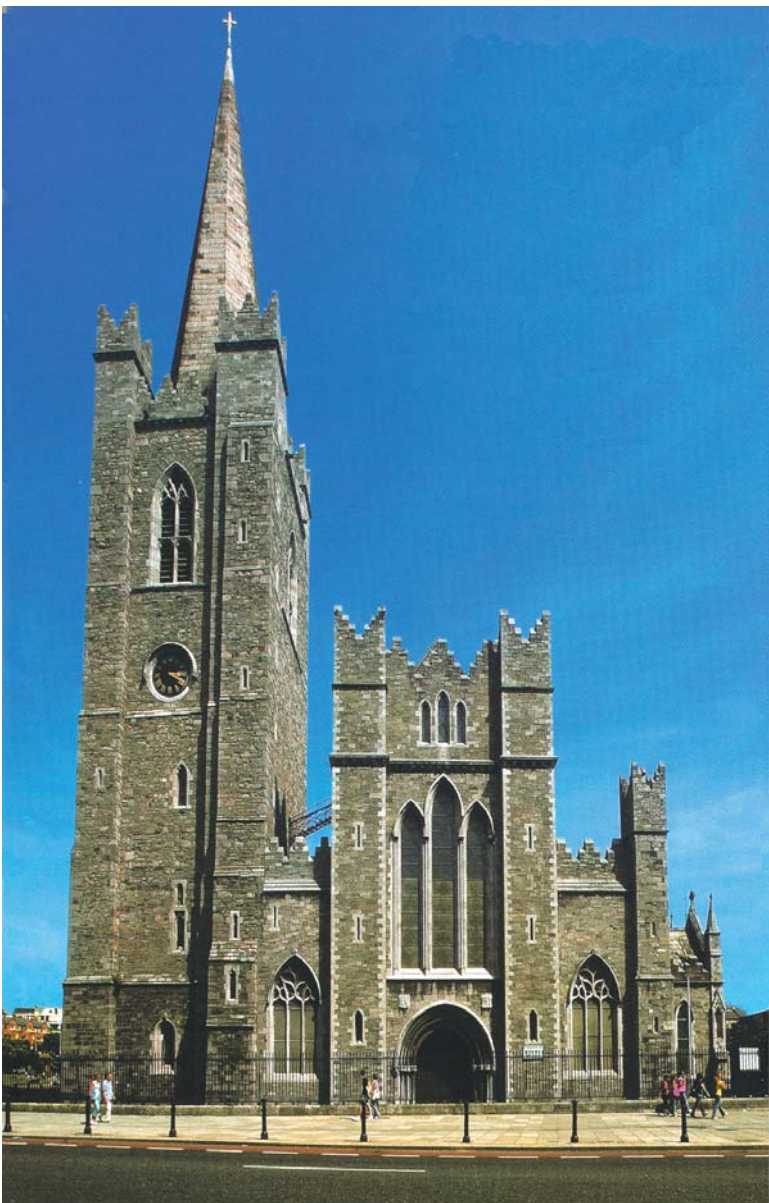
Ο Πατρίκιος δέν μπορούσε νά μόν ανταποκριθεί στό θείο κάλεσμα. Άφησε, λοιπόν, τή Βρετανία λίγους μόλις μήνες μετά τήν επιστροφή του. Όστόσο, δέν κατευθύνθηκε άμέσως στήν Ιρλανδία. Πέρασε τή Γαλατία και τράβηξε γιά τή Ρώμη. Πρίν αναλάβει τήν αποστολή πού του είχε έμπιστευθεί ό Θεός, θέλησε νά συμπληρώσει τήν ανεπαρκή εκκλησιαστική του παιδεία στήν πρωτεύουσα του δυτικού ρωμαϊκού κράτους και έδρα του, Όρθόδοξου άκόμα, πάπα.

Στό δρόμο του γιά τή Ρώμη πέρασε από τό Autessiodurum (σημερ. Auxerre), μεγάλο πνευματικό και διοικητικό κέντρο τής εποχής. Έκεί, βρίσκοντας τίς κατάλληλες γιά τήν εκπαίδευσή του συνθήκες, παρέμεινε έως τό 432. Κάτω από τήν καθοδήγηση των επισκόπων Amator (†416) και Germanus (†448), μελέτησε συστηματικά τήν Άγία Γραφή, αλλά και έργα των άγίων πατέρων (Κυπριανού, Αύγουστίνου, Έρμά κ.ά.). Στό διάστημα αυτό χειροτονήθηκε διάκονος και πρεσβύτερος.

Τό 431 ό άγιος Παλλάδιος στάλθηκε από τόν πά-

πα Celestinus I (422-432) στην Ίρλανδία ως πρώτος επίσκοπος της χώρας. Τόν επόμενο χρόνο ο επίσκοπος του Autessiodurum Germanus αποφάσισε να στείλει εκεί τον Πατρίκιο και τον πρεσβύτερο Segitius, για να βοηθήσουν τον Παλλάδιο. Οι δύο πατέρες, φτάνοντας στην Emboria, συνάντησαν τον

Ο Καθεδρικός Ναός του Αγίου Πατρικίου στο Δουβλίνο.

Augustinus, τον Benedictus και άλλους μαθητές του Παλλαδίου, που κατευθύνονταν προς το Autessiodurum, φέρνοντας την είδηση του θανάτου του πνευματικού τους πατέρα. Όλοι μαζί τότε επέστρεψαν στο Autessiodurum, όπου ο Germanus χειροτόνησε τον Πατρίκιο επίσκοπο και τον έστειλε στην Ίρλανδία, για να συνεχίσει το έργο που είχε αρχίσει ο Παλλάδιος. Τόν ακολουθήσαν οι Auxilius και Iserninus, που χειροτονήθηκαν σε κατώτερους βαθμούς ιερωσύνης. Η έσπευσμένη χειροτονία του Πατρικίου δείχνει πόσο επιτακτική ήταν η ανάγκη της παρουσίας επίσκοπου στην Ίρλανδία. Αναμφίβολα ο άγιος προτιμήθηκε, αφενός επειδή γνώριζε τη γλώσσα και τά ηθη του ιρλανδικού λαού, και αφετέρου επειδή είχε κληθεί από τον Κύριο στην αποστολή αυτή, γεγονός που θα γνώριζε ασφαλώς ο επίσκοπος Germanus.

Όπως είπαμε στην αρχή, ο Χριστιανισμός δεν ήταν τότε άγνωστος στην Ίρλανδία. Στα νότια και νοτιοανατολικά της χώρας υπήρχαν ήδη οργανωμένες χριστιανικές κοινότητες Βρεττανών και Γαλιτών. Οι ντόπιοι, όμως, ούτε επίσημη θρησκεία είχαν ούτε ναούς και ιερατείο. Πίστευαν σε καλούς και κακούς θεούς, που αποτελούσαν προσωποποιήσεις των δυνάμεων της φύσεως (ήλιου, ανέμου κ.λπ.) και αντιμάχονταν ακατάπαυστα. Οι θεοί αυτοί ζούσαν όχι σ' έναν άλλο κόσμο, αλλά σε μιάν άλλη διάσταση του κόσμου τούτου. Η ψυχή του ανθρώπου, μετά τον σωματικό του θάνατο, ένιωθε, όπως νόμιζαν, δυσφορία, λύπη και ανία, γι' αυτό αγωνιζόταν να επιστρέψει στο σώμα. Οι ζωντανοί μαζεύονταν στα νεκροταφεία και τιμούσαν τους νεκρούς. Λάτρευαν κάποια είδωλα, ύλικές απεικονίσεις των φυσικών δυνάμεων, που προσπαθούσαν να ξευμενίσουν με υπαίθριες θυσίες. Παλαιότερα τελούσαν και ανθρωποθυσίες, αυτές όμως είχαν σταματήσει στα χρόνια του αγίου Πατρικίου.

Πολιτειακά η Ίρλανδία ήταν χωρισμένη σε μικρά βασιλεία, τα tuatha. Σε κάθε tuathi την εξουσία ασκούσε ένας τοπικός βασιλιάς, ενώ ολόκληρη η χώρα είχε τον «υπέρτατο βασιλιά» της, τότε τον Loegaire (428-462).

Τό 432, λοιπόν, ο άγιος μέ πολυπληθή συνοδεία αποβιβάστηκε σ' ένα ιρλανδικό λιμάνι, που λεγόταν

Χάρτης της Ίρλανδίας.

Hostium Dee και βρισκόταν στην περιοχή Coolenorum, στίς εκβολές του ποταμού Vartry. Ύστερα πήγε σε κάποιο νησί, που πήρε το όνομά του (Insola Patricii), και απ' αυτό πέρασε στη Brega (σημερ. Meath). Εκεί ανέπτυξε σημαντική ιεραποστολική δραστηριότητα, που είχε εξαιρετική επιτυχία. Στην κοιλάδα του Sescanus ίδρυσε την πρώτη εκκλησία. Ακολουθήσαν άλλες επτά στην ίδια περιοχή. Εκτός από τίς εκκλησίες, ίδρυε σχεδόν παντού και μοναστήρια. Έτσι η Ίρλανδική Εκκλησία απέκτησε έντονο μοναστικό χαρακτήρα, τον οποίο διατήρησε και στους επόμενους αιώνες. Συνήθως σε κάθε εκκλησία

ή μοναστήρι άφηνε έναν ή περισσότερους από τούς ιερείς και τούς μοναχούς της συνοδείας του, που εργάζονταν συστηματικά για την εδραίωση του Χριστιανισμού. Στίς εκβολές του ποταμού Ailbine βάπτισε κάποιον Seschuen μέ τό γιό του. Τό παιδί, που πήρε τό όνομα Benignus, ζήτησε από τόν πατέρα του ν' ακολουθήσει τόν άγιο, κι εκείνος τό άφησε. Ο Benignus αργότερα θά γίνει επίσκοπος και διάδοχος του Πατρικίου.

Τήν άνοιξη του 433 ο άγιος έόρτασε τό πρώτο του Πάσχα στην Ίρλανδία, σε μιά περιοχή που βρισκόταν ακριβώς απέναντι από τά βασιλικά ανάκτορα του

Loegaire. Ἡ Ἀνάσταση συνέπεσε μέ μιά εἰδωλοθατρική γιορτή, κατά τήν ὁποία ὁ ὑπέρτατος βασιλιάς ἀναβε τό βράδυ τελετουργικά μιά φωτιά. Γι' αὐτό ἐκεῖνο τό βράδυ ἀπαγορευόταν ν' ἀνάβονται φωτιές ἀπό ἄλλους. Ὅταν, λοιπόν, ὁ Loegaire εἶδε ἀπό τό παλάτι του τή λάμψη τῆς φωτιᾶς πού ἀναψε ὁ ἅγιος, ἐξοργίστηκε καί πρόσταξε νά φέρουν μπροστά του τόν παραβάτη. Ἔτσι κι ἔγινε.

Σέ λίγο οἱ ἄνδρες βρέθηκαν ἀντιμέτωποι. Ὁ βασιλιάς ζήτησε ἐξηγήσεις ἀπό τόν ἅγιο γιά τήν πράξη του. Κι ἐκεῖνος βρῆκε τήν εὐκαιρία νά κηρύξει στόν Loegaire καί τούς σοφούς δρυῖδες, πού βρίσκονταν ἐκεῖ, τόν ἀληθινό Τριαδικό Θεό, τόν Πατέρα, τόν ποιητή τοῦ ὁρατοῦ καί ἀόρατου κόσμου, τόν Υἱό, τό Πνεῦμα τῶν ἀνθρώπων, καί τό Ἅγιο Πνεῦμα. Καί ἐπειδή δέν μπορούσαν ν' ἀντιληφθοῦν πῶς εἶναι δυνατόν ὁ ἕνας Θεός νά ἔχει τρία πρόσωπα, τούς ἔδειξε ἕνα τριφύλλο, πού εἶναι ταυτόχρονα καί ἐνιαῖο καί τριπλό. Μ' αὐτό παρομοίασε συμβολικά τήν Ἀγία Τριάδα. Ἀργότερα, σέ ἀνάμνηση τοῦ περιστατικοῦ ἐκείνου, τό τριφύλλο ἔγινε τό ἐθνικό ἔμβλημα τῆς Ἰρλανδίας.

Οἱ ἀντιδράσεις τῶν ἀκροατῶν τοῦ Πατρικίου ἦταν ποικίλες. Ἄλλοι, ὅπως κάποιος Coirpticus, ἐπιχείρησαν νά τόν σκοτώσουν, ἐνῶ ἄλλοι, ὅπως κάποιος Conall, ἀσπάσθηκαν τό Χριστιανισμό.

Τό σημαντικότερο, πάντως, ἦταν ὅτι ὁ ἅγιος κατόρθωσε νά ἐξευμενίσει τόν Loegaire καί νά κηρίσει μαζί του δύο συμφωνίες, προσφέροντάς του χρυσάφι καί ἀσήμι. Μέ τίς συμφωνίες αὐτές ὁ ὑπέρτατος βασιλιάς ἐγγυήθηκε γιά τή ζωή καί τήν ἀσφάλεια τοῦ Πατρικίου στά ἐδάφη του, στά ὁποῖα ὁ ἐπίσκοπος θά μπορούσε νά κινεῖται ἐλεύθερα, παρέχοντάς του σὺν ἅμα καθε δυνατό βοήθεια γιά νά φτάσει τό συντομότερο, ὅπως ἤθελε, στό Vocluti, τόν τόπο τῆς ἐξάχρονης σκλαβιάς του. Ἐκεῖ θά συναντοῦσε τόν παλιό του κύριο Miliuc Maccu Boin καί θά ἐπιδίωκε τήν ἐξαγορά τῆς ἐλευθερίας του, ἐπειδή, ἐπιστρέφοντας στήν Ἰρλανδία, αὐτόματα εἶχε ξαναγίνει δοῦλος. (Σύμφωνα μέ τό ρωμαϊκό δίκαιο, ὅταν ἕνας Ρωμαῖος πολίτης αἰχμαλωτιζόταν καί μεταφερόταν ἔξω ἀπό τά ὅρια τῆς αὐτοκρατορίας, γινόταν δοῦλος. Ἄν ἐπα- νερχόταν στή ρωμαϊκή ἐπικράτεια, ἀνακτοῦσε τήν

ἐλευθερία του. Ξαναγινόταν ὅμως δοῦλος, ἂν ἐβγαί- νε ἀπ' αὐτήν).

Μετά τίς συμφωνίες του, λοιπόν, μέ τόν ὑπέρτατο βασιλιά, ὁ Πατρίκιος, ἔχοντας ἐξασφαλίσει ἐλευθερία κινήσεων καί ἀσφάλεια στήν κεντρική καί βόρεια Ἰρλανδία, ξεκίνησε γιά τό Vocluti. Διέσχισε σχεδόν ὁλόκληρο τό βασίλειο τοῦ Loegaire, κηρύσσοντας μέ θαυμαστή ἐπιτυχία τό Χριστό, βαπτίζοντας χιλιά-δες Ἰρλανδούς, ἰδρύοντας ἐκκλησίες καί μοναστήρια. Σέ πολλὰ tuatha (τοπικά μικρά βασίλεια), σύνο-λος ὁ πληθυσμός, ἀπό τό βασιλιά μέχρι τόν τελευ-ταῖο ὑπῆκοο, μεταστράφηκαν στή χριστιανική πίστη καί βαπτίστηκαν.

Ἄς σημειωθεῖ ὅτι καί ἀπό τήν οἰκογένεια τοῦ ὑπέρτατου βασιλιά ἔγιναν χριστιανοί ὁ ἀδελφός του Conall καί οἱ κόρες του Ethne καί Fedelm. Φτάνοντας στό Vocluti ὁ ἅγιος, ὅχι μόνο ἐξαγόρασε τήν ἐλευθε-ρία του ἀπό τόν Miliuc, ἀλλὰ καί βάπτισε τό γιό τοῦ παλίου του κυρίου, τόν Gosacht, ὁ ὁποῖος μάλιστα ἔγινε ἀργότερα ἱερέας.

Ὁ ἀπροσδόκητα μέγας ἀριθμός τῶν νεοφώτι-στων ἔκανε ἐπιτακτική τήν ἀνάγκη τῆς παρουσίας καί δράσεως περισσότερων ἐπισκόπων στό νησί. Τό 439, λοιπόν, χειροτονήθηκαν ἐπίσκοποι οἱ πρεσβύτεροι Secundinus, Auxilius καί Ierninus, παλαιοί συνεργά-τες τοῦ ἁγίου, οἱ ὁποῖοι ἀνέπτυξαν ἀκόμη περισσότε-ρο τήν ἱρλανδική ιεραποστολή.

Μετά τήν πρώτη μεγάλη ἀποστολική του περιοδεία ὁ Πατρίκιος ἔκανε ἄλλα δύο ταξίδια, ἕνα στό Leinster καί ἕνα στό Munster, ὅπου κατήχησε καί βάπτισε πολ-λοῦς Ἰρλανδούς. Γιά τά ταξίδια του αὐτά ἐλάχιστες πληροφορίες ἔχουμε. Ἡ σημαντικότερη εἶναι ὅτι, ἀνά-μεσα στοὺς ἄλλους, βάπτισε κι ἕναν περιβόητο ἡσυχά, τόν Macc Cuill Moccu Greccae, τόν κατοπινό ἅγιο Maughald, πού ἐργάστηκε ἱεραποστολικά στό νησί τοῦ Man καί τό 498 ἔγινε ἐπίσκοπός του.

Στή διάρκεια τῶν περιοδειῶν του ὁ ἅγιος συνήθι-ζε νά μὴν ταξιδεύει ἀπό τό βράδυ τοῦ Σαββάτου ὡς τό πρωί τῆς Δευτέρας. Προετοιμαζόταν γιά τή θεία Λειτουργία τῆς Κυριακῆς καί ἀφιέρωνε στόν Κύριο τό διάστημα αὐτό τῶν τριάντα ἔξι ὥρων.

Τό 444 ἱδρυσε κοντά στά ἐρείπια τοῦ φρουρίου τῆς Emain Macha τή μονή τοῦ Armagh, τήν ὁποία

κατέστησε ἐπίσημη ἔδρα του. Σπουδαιότατο ρόλο στή ζωή τῆς Ἰρλανδικῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καί τῆς ὑπόλοιπης δυτικῆς Εὐρώπης ἀργότερα, ἔπαιξε ἡ Ἐκκλησιαστική Σχολή τοῦ Armagh, τήν ὁποία ἱδρυ-σε ἐκεῖ ὁ ἅγιος γιά τήν ἐκπαίδευση τῶν νέων κλη-ρικῶν.

Στό Armagh συγκλήθηκε μετά τό 446 καί ἡ πρῶ-τη σύνοδος τῶν ἐπισκόπων τῆς Ἰρλανδίας, στήν ὁποία ἔλαβαν μέρος ὁ ἅγιος Πατρίκιος, ὁ Auxilius καί ὁ Ierninus (ὁ Secundinus εἶχε στό μεταξύ ἀποβιώ-σει). Ἡ σύνοδος ἐξέδωσε 34 κανόνες γιά θέματα πού ἀφοροῦσαν στή λειτουργική πράξη καί στή ζωή τῶν Χριστιανῶν.

Λίγο καιρό πρὶν ἀπό τήν ἐκδημία τοῦ ἁγίου, ὁ Coroticus, Βρεττανός βασιλιάς (τό βασίλειό του βρι-σκόταν στήν περιοχή τῆς Candida Casa, σημερ. Dumbarton), ἔκανε ἐπιδρομή στήν Ἰρλανδία. Συνα-ντώντας ἐκεῖ κάποιους Χριστιανούς πρόσφατα βαπτι-σμένους, ἄλλους σκότωσε καί ἄλλους αἰχμαλώτισε. Ἔπειτα ἀπ' αὐτό τό γεγονός, ὁ Πατρίκιος ἔστειλε μ' ἕναν πρεσβύτερό του ἐπιστολή στόν Coroticus, ζη-τώντας του νά ἀπελευθερώσει τούς αἰχμαλώτους. Ὁ βασιλιάς, γελώντας χλευαστικά, ἀρνήθηκε νά ἱκανο-ποιήσει τό αἶτημα τοῦ ἁγίου. Ἐκεῖνος τότε ἀφόρισε τόν Coroticus καί τούς στρατιῶτες του μέ τήν Epistola ad milites Corotici.

Ὁ ἀφορισμός τοῦ Βρεττανοῦ βασιλιά προκάλεσε τήν ἀντίδραση τῶν ἐπισκόπων τῆς Βρεττανίας, πού συγκρότησαν σύνοδο καί κατηγόρησαν τόν Πατρίκιο γιά οἰκονομικές καταχρήσεις καί γιά κάποιο ἀμάρτη-μα πού εἶχε διαπράξει στήν παιδική του ἡλικία. Τόν κάλεσαν σέ ἀπολογία, στέλνοντάς του γιά τό σκοπό αὐτό στήν Ἰρλανδία εἰδική ἀντιπροσωπεία. Ὁ ἅγιος δέν πῆγε στή Βρεττανία, ἀλλὰ ἀπολογήθηκε γραπτά, ἀνατρέποντας τίς κατηγορίες μέ τήν περίφημη Confessio του, τήν ὁποία ἔστειλε στή σύνοδο μέ τή βρεττανική ἀντιπροσωπεία.

Ἀμέσως μετά τή σύνταξη καί ἀποστολή τῆς Confessio, στίς 17 Μαρτίου τοῦ 461, ὁ σεπτὸς ἱεράρ-χης κοιμήθηκε εἰρηνικά, ἀφοῦ κοινωνήσε ἀπό τόν ἐπίσκοπο τοῦ Tassach. Ἡ ταφή του ἔγινε στό Dum Lethglaisse.

Σῶζονται πέντε αὐθεντικά ἔργα τοῦ ἁγίου Πατρικί-ου ἡ Epistola ad Milites Corotici, ἡ Synodus I S.

Ὁ ἅγιος Πατρίκιος κηρύσσει στοὺς Ἰρλανδούς.
Ἰαλογραφία τοῦ 1890 σέ παράθυρο τοῦ Καθεδρικοῦ
Ναοῦ τοῦ Δουβλίνου.

Patricii, τά Dicta Patricii, ἡ Lorica καί ἡ Confessio. Στόν ἅγιο ἀποδίδονται καί ἀρκετά ἄλλα ἔργα, ἀλλὰ δέν τοῦ ἀνήκουν.

Δίκαια ἀναγνωρίζεται ὡς ἀπόστολος τῆς Ἰρλαν-δίας. Μέ τό μεγάλο ἱεραποστολικό ἔργο πού ἐπιτέλε-σε στό νησί, θεμελίωσε σ' αὐτό τό Χριστιανισμό, ὁ ὁποῖος στή συνέχεια, μέχρι τόν 8ο αἰ., ἐπικράτησε ὁλοκληρωτικά, ἀναδεικνύοντας τήν Ἰρλανδία σέ «χώρα τῶν ἁγίων καί τῶν λογίων» καί σ' ἕνα ἀπό τά μεγάλα κέντρα τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου, τό τρίτο με-τά τή Ρώμη καί τήν Κωνσταντινούπολη.

Μ. Σ. Π.

Ἡ διακονία μιᾶς γερόντισσας στό πλευρό τοῦ Μητροπολίτη ἐγγονοῦ

Μετά ἀπό δύο χρόνια παραμονῆς μου στό μακρινό Ζιμπάμπουε, νιώθω τήν ἀνάγκη νά γράψω λίγα λόγια γιά τούς φίλους τῆς Ἱεραποστολῆς καί τούς ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Πάντα τά Ἔθνη», πού ὁ Θεός εὐλόγησε νά τό διαβάζω πρὶν εὐλογῇσαι νά βρεθῶ καί ἐγώ ἐργάτρια στόν Ἱεραποστολικό ἀγρό.

Ὅπως γνωρίζετε σέ κάθε Ἱεραποστολή κτίζονται ἀρχικά ἐκκλησίες, καί στή συνέχεια γίνονται κατηχήσεις, βαπτίσεις, συσσίτια, κ.λπ. Τό Ζιμπάμπουε μαστίζεται ἀπό δύο πράγματα, τήν πείνα καί τίς πολλῆς ἀρρώστειες, μέ πρωτοπόρα τήν μαστίγα τοῦ αἵωνα, τό AIDS. Θά ἤθελα σήμερα νά ἀναφερθῶ στό πρῶτο, μέ τό ὅποιο ἀσχολοῦμαι ἀπό τήν πρώτη μέρα πού ἔφτασα στή χώρα μαζί μέ τήν ὑπερήλικη μητέρα μου γιά νά συμπαρασταθοῦμε στόν υἱό μου, τόν Μητροπολίτη Ζιμπάμπουε Γεώργιο.

Ἡ γιαγιά, ὅπως τή λέμε, παρά τήν προχωρημένη ἡλικία της (βρίσκεται ἤδη στήν 8η δεκαετία) ἔχει τό σθένος καί τό κουράγιο νά συνοδεύει τόν ἐγγονό της στίς Ἱεραποστολικές περιοδείες του καί ἰδιαίτερα στίς καθημερινές ἐπισκέψεις του στό Ἱεραποστολικό κέντρο Ἀγίου Νεκταρίου καί νά συμμετέχει καί αὐτή στή διανομή τοῦ συσσιτίου πού προηγουμένως ἔχουμε

ἐτοιμάσει στό σπίτι καί φυσικά, σάν μεγαλύτερη, δίνει καί τίς ἀπαραίτητες συμβουλές ἐκεῖ πού χρειάζεται.

Δυστυχῶς οἱ ἀνεπτυγμένες χώρες ἔχουν ἐπιβάρυνση ἀποκλεισμό στή χώρα καί οἱ ἐλλείψεις εἶναι πολύ μεγάλες, ἀφοῦ πολλῆς φορές δέν ὑπάρχουν στήν ἀγορά βασικά εἶδη διατροφῆς, ὅπως ζάχαρη, ῥάδι, βούτυρο, γάλα, μαρμελάδα, ἀλεύρι. Ὅμως, μέ τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, βρίσκουμε τρόπους νά ξεπεράσουμε τά προβλήματα αὐτά. Μερικοί Ἑλλήνες πού ζοῦν ἐδῶ, μᾶς προσφέρουν φρούτα ἀπό τούς κήπους τους καί μέ τίς παραδοσιακές συνταγές τῆς γιαγιάς Ζωῆς φτιάχνουμε στό σπίτι μαρμελάδες γιά τά σάντουιτς τῆς περιόδου τῆς νηστείας. Φυσικά οἱ ποσότητες πού χρειάζονται εἶναι μεγάλες, διότι ὁ ἀριθμός

τῶν παιδιῶν πού συγκεντρώνονται στίς συνάξεις ὅλο καί αὐξάνεται. Μεταξύ ἄλλων στήν αὐλή τοῦ σπιτιοῦ ἔχουμε φτιάξει ἕναν λαχανόκηπο καί ἔτσι παράγουμε μερικά λαχανικά ὅπως φαصولάκια, μπάμιες, ντομάτες καί διάφορα ἄλλα, τά ὁποῖα φτάνουν γιά μᾶς, φτάνουν γιά τά συσσίτιά μας ἄλλα καί γιά νά δώσουμε καί σέ συνανθρώπους μας πού ἔχουν ἀνάγκη. Ἐδῶ κάτω πρέπει νά μοιράζεσαι τά πάντα ἀφοῦ εἶναι ἀδύνατο νά ἔχεις ἐσύ καί δίπλα σου νά βλέπεις

ἀνθρώπους πού πεινοῦν.

Μέ τή βοήθεια τήν δική σας, καί πάνω ἀπ' ὅλα τοῦ Χριστοῦ, καταφέρνουμε νά δώσουμε λίγη τροφή, ἕνα χυμό, μιά καραμέλα, ἕνα μπισκότο, πράγματα ἀπρόσιτα γιά ὅλα αὐτά τά παιδιά, πού καθημερινά ἡ βασική τους καί μοναδική τους τροφή εἶναι ἕνας χυλός ἀπό καλαμποκάλευρο μέ σάλτσα ντομάτας, γι' αὐτό καταλαβαίνετε τήν μεγάλη τους χαρά, ὅταν τοὺς μαγειρεύουμε κοτόπουλο, καί τότε βλέπετε τά προσωπάκια τους νά λάμπουν

ἀπό χαρά καί ἀμέσως μετά τό φαγητό ἀρχίζουν τό χορό καί τό τραγούδι, εὐχαριστώντας τόν Θεό γιά τά δῶρα πού τοὺς ἔστειλε.

Αὐτό εἶναι πού μᾶς δίνει τήν δύναμη νά συνεχίσουμε τόν ἀγῶνα μας, παρά τίς ἀντίξοες συνθήκες διαβίωσης, καί ὅταν ἴδω ἀντίξοες, ἐννοῶ τοὺς διάφορους κινδύνους πού παραμονεύουν γύρω μας, ὅπως αὐξημένη ἐγκληματικότητα, τροπικές ἀσθένειες, ὅπως ἡ μαλῆρια πού μεταδίδεται μέ τά μοιησμένα κουνούπια πού εἶναι παντοῦ.

Κλείνοντας θά ἤθελα νά εὐχαριστήσω ὅλους ἐσᾶς, τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανοὺς καί φίλους τῆς Ἱεραποστολῆς, πού μᾶς βοηθοῦτε μέ διάφορους τρόπους. Συγχρόνως σᾶς παρακαλῶ νά προσεύχεστε γιά μᾶς καί γιά ὅλο τόν κόσμον, γιατί οἱ προσευχές σας εἶναι πού μᾶς στηρίζουν καί μᾶς δίνουν δύναμη καί ἐλπίδα.

Μέ ἀγάπη Χριστοῦ καί εὐχές ἀπό τό μακρινό Ζιμπάμπουε.

Ἀνδριάνα Βλαδιμήρου

Ἑρώτηση:

«Μπορουν οἱ ιεραπόστολοι κατά τίς ὁδοιπορίες τους καί τή μετάβαση ἀπό τόπου εἰς τόπον νά καταλύουν τίς νηστεῖες»;

Ἀπάντηση:

Ἡ ἀπορία καί ἡ ἐρώτηση αὐτή δημιουργεῖται σέ πολλοῦς ἀπό τή γνώμη πού χρησιμοποιεῖται ἀπό μερικούς, γιά νά δικαιολογήσουν τή μὴ τήρηση τῆς νηστείας, καί ἡ ὁποία ἴσως «ἀσθενὴς καὶ ὁδοιπόρος ἀμαρτίαν οὐκ ἔχει», ὅτι δηλ. μπορεῖ νά τρῶει, ὅ,τι ἔχει ἢ ὅ,τι βρίσκει στό δρόμο του ὁ ὁδοιπόρος. Αὐτὴ ὅμως ἡ ἀδεια ἀπὸ τοὺς κανόνες παρέχεται μόνο στοὺς ἀσθενεῖς. Λέει ὁ ξθ' (69ος) ἀποστολικὸς κανόνας: «Εἴ τις ἐπίσκοπος, ἢ πρεσβύτερος, ἢ διάκονος, ἢ ὑποδιάκονος, ἢ ἀναγνώστης, ἢ ψάλτης, τὴν ἁγίαν Τεσσαρακοστὴν τοῦ Πάσχα οὐ νηστεύει, ἢ τετράδα, ἢ παρασκευὴν, καθαιρεῖσθω· ἐκτός εἰ μὴ δι' ἀσθένειαν σωματικὴν ἐμποδίζοιτο· εἰ δὲ λαϊκὸς εἴη, ἀφοριζέσθω».

Κατὰ τὸν βυζαντινὸ κανονολόγο Ἰω. Ζωναρᾶ ἡ ἐξαίρεση αὐτὴ γίνεται, γιατί «Ἡ νηστεία διὰ ταπεινώσιν ἐπινενόηται τῆς σαρκὸς· εἰ δ' ἐκ νόσου, ἢ ἀσθενείας ἀλλοτρίης τινὸς καταπονοῖτο ἡ σὰρξ, ἢ ἐκ τῆς νηστείας ταπεινώσις ἐκείνῃ οὐκ ἀναγκαία» (Γ. Ράλλη - Μ. Ποτλῆ, *Σύνταγμα τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων*, τόμ. Β', σελ. 88). Αὐτὸ ὁ Ζωναρᾶς τὸ ἔχει ἁλᾶβε ἀπὸ τὸν ν' κανόνα - ἀπόκρισιν τοῦ Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας, ὁ ὁποῖος ἀναφέρεται στὶς τεκοῦσες γυναῖκες.

Ἐπομένως ἡ ἀδεια αὐτὴ, ἡ ἐξαίρεση αὐτὴ, ἰσχύει μόνο γιὰ τοὺς ἀσθενεῖς καὶ δὲν περιλαμβάνει καὶ τοὺς ὁδοιπόρους. Ἐκτός βεβαίως καὶ ὁ ὁδοιπόρος ἔνεκα τῆς μεγάλης διαδρομῆς εἰς ἐρήμους τόπους ἐξασθενήσει τόσο, ὥστε νά θεωρηθεῖ καὶ αὐτὸς ὡς ἀσθενής. Πάντως καὶ ἡ περίπτωση αὐτὴ χρειάζεται προσοχή, προετοιμασία καὶ εἰδικρίνεια, ὥστε ἡ ὁδοιπορία αὐτὴ νά μὴ καθίσταται εὐκόλη δικαιολογία γιὰ κατάλυση τῆς νηστείας.

Ἰσως στὸ σημεῖο αὐτὸ πρέπει νά μεταφέρουμε καὶ τὸ ἔξης ἐρμηνευτικὸ σχόλιο τοῦ Ἀγ. Νικοδήμου: «Ὅμως ἐπειδὴ καὶ οἱ φιλόσαρκοι θέλοντας νά καταλύουσι τὴν Τεσσαρακοστὴν καὶ τὰς δ' καὶ ζ' ἢ προφασίζονται πῶς εἶναι ἀσθενεῖς χωρὶς νά ἦναι, ἢ καὶ ὄντες ἀσθενεῖς, λέγουσιν, ὅτι δὲν εἶναι ἀρκετὸν μόνον τὸ ἔλαιον καὶ ὁ οἶνος νά ὑποστηρίξῃ τὴν ἀδυναμίαν τους, διὰ ταύτας τὰς προφασιολογίας εἶναι χρεια νά ἐρωτᾶται ἰατρός τις ἔμπειρος, ὁμοῦ καὶ θεοφοβούμενος, ποῖον φαγητὸν εἶναι ἀρκετὸν εἰς ὑποστηρίγμὸν τῆς ἀσθενείας, καὶ οὕτω κατὰ τὸν διορισμὸν τοῦ ἱατροῦ, νά ἀπολύῃ ὁ Ἀρχιερεὺς ἢ ὁ Πνευματικὸς τὸν ἀσθενῆ εἰς τὸ νά λῦῃ τὴν νηστείαν, καὶ νά μὴ ἐμπιστεύεται εἰς μόνον τὰ προφασιστικὰ λόγια τῶν ἀσθενῶν, καὶ μάλιστα, ὅταν οἱ τοι-

οῦτοι ἀσθενεῖς τύχῳσι νά ἦναι ἐκ τῶν λεγομένων εὐγενῶν» («Πηδάλιον», σελ. 95). Ἀπὸ αὐτὴν τὴν παρατήρηση παίρνουμε ἀφορμή, γιά νά σημειώσουμε κι ἐμεῖς, ὅτι ἡ ἐξαίρεση τοῦ κανόνα ἀναφέρεται στὶς πραγματικὲς σωματικὲς ἀσθενεῖες, ὅχι στοὺς «κατὰ φαντασίαν» ἀσθενεῖς ἢ στοὺς δαιμονιζομένους, ὅπου ἰσχύει ὁ λόγος τοῦ Κυρίου «τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ» (Ματ. 17, 21. Πρβλ. καὶ Μάρκ. 9, 29).

Βεβαίως προσοχὴ χρειάζεται καὶ στοὺς νευρασθενεῖς, ὅπου καὶ τὰ νεῦρα εἶναι μέλη τοῦ σώματος («σωματικὴ ἀσθένεια», ὀρίζει ὁ κανόνας).

Πάντως ἡ ἐξαίρεση τοῦ κανόνα ἀναφέρεται στοὺς σωματικῶς ἀσθενεῖς καὶ ὅχι στοὺς ὁδοιπόρους, τοὺς ὁποῖους ἀμνηστεύει ἡ λαϊκὴ παροιμία. Γι' αὐτοὺς, ἐπειδὴ δὲν περιλαμβάνονται στὴν ἐξαίρεση, τὸ θέμα λύεται μόνο μὲ τὴ χορήγηση «κατ' οἰκονομίαν» εἰδικῆς ἀδείας ἀπὸ τὸν ἀρμόδιο ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἱερᾶς ἀποδημίας κληρικό, ἢ τὸν προσωπικό τοῦ καθ' ἑνὸς πνευματικό, ἐνῶ στὴν ἀποδεδειγμένη σωματικὴ ἀσθένεια δὲν εἶναι ἀναγκαῖα ἡ ἐν λόγῳ ἀδεια, ἀφοῦ περιλαμβάνεται στὸν κανόνα.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ πρέπει νά παρατηρήσουμε, ὅτι ὀφείλουν τὰ διάφορα ὑπεύθυνα ἐκκλησιαστικὰ ὄργανα, καθὼς καὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι, νά γνωρίζουν ὅτι ἡ χορήγηση τῆς ἐκκλησιαστικῆς οἰκονομίας σέ μία περίπτωσιν δὲν δημιουργεῖ ἀναγκαστικῶς προηγούμενο, ὥστε νά εἶναι ὑποχρεωμένο τὸ ἴδιο ἢ ἄλλο ἐκκλησιαστικὸ ὄργανο νά τὴν ἐφαρμόσει καὶ πάλι σέ ἀνάλογη περίπτωσιν. Ἀντιθέτως ἡ ἐξαίρεση πού προβλέπεται ἀπὸ τὸν κανόνα δημιουργεῖ τὴν προϋπόθεση τῆς ἐπαναλήψεώς της.

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω, νομίζουμε, γίνεται γνωστὴ καὶ κατανοητὴ καὶ ἡ διαφορὰ μεταξύ ἐξαίρεσεων στοὺς ἱερούς κανόνες καὶ ἐκκλησιαστικῆς οἰκονομίας, ἡ ὁποία δὲν καθορίζεται ἀπὸ τοὺς ἱερούς κανόνες καὶ παρέχεται στὸν ἐνδιαφερόμενο ἀπὸ τὸ ἱεραρχικῶς ἀνώτερο ἐκκλησιαστικὸ ὄργανο βάσει ὠρισμένων ἀρχῶν, τίς ὁποῖες ἔχουμε ἀναπτύξει παλαιότερα. (Βλ. «Πάντα τὰ Ἑθνη», τεύχ. 25, Α' Τριμ. 1988, σελ. 8-9. Πρβλ. καὶ Παν. Μπούμης, *Κανονικὸν Δίκαιον*, ἔκδ. Γ', Ἀθήνα 2002, σελ. 51 ἐξ.).

Στὰ ἀνωτέρω, λοιπόν, ἀναφερόμενα ὄργανα ὀφείλουν νά ἀπευθύνονται καὶ οἱ ιεραπόστολοι πού ὁδοιποροῦν γιὰ κατάλυση νηστείας κατὰ τίς θεσμοθετημένες περιόδους καὶ ἡμέρες.

Παν. Ἰ. Μπούμης

«τῶν δέ μαθητῶν καθὼς νῦν πορεῖτό τις ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς... ἀδελφοῖς»

(Πράξ. ια' 29)

Ἀπὸ 1-7-2006 ἕως 30-9-2006 προσεφέρθηκαν στὸ Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τὰ παρακάτω χρηματικὰ ποσὰ γιὰ τὸ ἱεραποστολικὸ ἔργο ἀπὸ τοὺς:

Ἀγαθαγγέλου Β. 50 • Ἀγαθοπούλου Δ. 20 • Ἀγγελῆ Δ. 80 • Ἀηδονίδου Β. 20 • Ἀθανασιάδου Δ. 900 • Ἀλεξανδρόπουλο Δ. 1400 • Ἀλεξάνδρου Ἰ. 30 • Ἀλικάκο Γ. 94,64 • Ἀληπράντη Ἀ. 20 • Ἀμερικάνου Μ. 100 • Ἀναγνωστίδου Ἀ. 20 • Ἀναγνωστοπούλου Ἐ. 300 • Ἀναστασίου Ξ. 20 • Ἀνδριανοῦ Χ. 50 • Ἀνετάκη Μ. 20 • Ἀνταθλόπουλο Γ. 100 • Ἀντωνάκου Ἰ. 50 • Ἀντωνόπουλο Ἀ. 30 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 3191) 20 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 3198) 20 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3392) 85 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3807) 100 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 3202) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3464) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3465) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3475) 20 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3838) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2980) 150 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3699) 500 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3700) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3953) 30 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3957) 20 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3966) 30 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3970) 15 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3702) 500 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3720) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4115) 20 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4116) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4117) 20 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3045) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3046) 200 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3846) 250 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 3205) 200 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4204) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3295) 200 • Ἀνώνυμο

(Γ.Ε. 3791) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3188) 40 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3192) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3798) 10 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3364) 200 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3312) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3946) 500 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3195) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4151) 1000 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4164) 150 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3956, 4175) 1000 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3048) 200 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4160) 350 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3471) 120 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4157) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2993, 3716) 150 • Ἀποστολίδου Ἐ. 50 • Ἀρβανιτάκη Ἀ. 50 • Ἀρβανίτη Μ. 500 • Ἀρβανιτίδου Ἀ. 75 • Ἀσημακοπούλου Ἀ. 50 • Αὐγουστῖνο Ν. 50 • Βαλασιάδου Ν. 20 • Βαλωμένου 30 • Βαρβούνη Σ. 200 • Βασιλείου Ἀ. 200 • Βασιλοπούλου Ἰ. 10 • Βεκρῆ Γ. 75 • Βερυκίου Ἐ. 20 • Βέττα Γ. 30 • Βιλαέτη Ἰ. 100 • Βλαχιώτη Β. 100 • Βογιατζιδάκη Μ. 50 • Βορίδου 200 • Βουκουλάκη Σ. 120 • Βουλάγκα Φ. 20 • Βούλγαρη Ἀ. 20 • Γέμελου Μ. 20 • Γεννατᾶ Μ. 50 • Γεωργιάδου Φ. 20 • Γεωργιάδου Φ. 400 • Γεωργιτσόγιαννη 70 • Γεωργιάδου Φ. 120 • Γηρέα Σ. 40 • Γιαννάκη Ν. 200 • Γιαννακόπουλο Α. 200 • Γιαννοπούλου Μ. 110 • Γκανασούλη Τ. 86 • Γκίνη Ἐ. 30 • Γούλα Δ. 150 • Γραμματικοῦ Α. 50 • Γυμνάσιο Λύκειο Πλωμαρίου 170 • Δαδακαρίδου Ἐ. 50 • Δαμασκηνοῦ Μ. 20 • Δανέζη Γ. 50 • Δημακάκο Ε. 300 • Δημητρακοπούλου Ἰ. 20 • Δημητρίδου Ε. 100 • Δημητριάδου Ἀ. 250 • Δημητρίου Ν. 20 • Δήμου Γ. 50 • Διαμαντίκου Κ.

200 • Δρίβηλα Γ. 100 • Δρίζη Θ. 50 • Δροσοπούλου Ὁ. 100 • Δρύ Ε. 10 • Ἐλευθεράτο Σ. 100 • Ἐπίσκοπο Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος 125 • Ζαγανά Χ. 7,15 • Ζάννου Ν. 20 • Ζαφειρόπουλο Ν. 1000 • Ζεγγίνη Γ. 50 • Ζένιου Ἐ. 7,25 • Ζιώγκου Ἀ. 40 • Ζουμπουλόγλου Χ. 70 • Ζουρούδη Φ. 20 • Ζυγουρά Ἀ. 30 • Ἡλία Ἐ. 20 • Ἡσυχαστήριον «Οἱ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΟΙ» 30 • Θεοδοσιάδου Ἐ. 60 • Θεοδωράκη Β. 10 • Θεοδωρίδου Ἀ. 20 • Θεοδωρόπουλο Ἰ. 50 • Θεοδώρου Ἰ. 50 • Ἰωαννίδη Δ. 20 • Ἰωαννίδου Μ. 300 • Καθαντζοπούλου Φ. 100 • Καλογερά 30 • Καλογερά Σ. 120 • Κάλφα Τ. 15 • Κανταρόγλου Μ. 500 • Καπλένιου Ἐ. 30 • Καραγιάννη Κ. 355 • Καραγιάννη Π. 50 • Καρακὴ Χ. 50 • Καραμπέτσο Γ. 70 • Καραμπίνη Ξ. 50 • Καρασακαλίδου Μ. 50 • Καρβουντζῆ Ἀ. 50 • Καρδαρά Ἀ. 30 • Καριοφυλά Μ. 60 • Κατηχ. Σχ. Ὁσίων Μετεωρ. Πατέρων 50 • Κατσαβοῦ Ἀ. 110 • Κατσάκο Π. 30 • Καψιμάνη Κ. 100 • Κεράνη Α. 100 • Κίντσου Ἀ. 70 • Κιοσσέ Ἐ. 10 • Κοενάκη Ἰ. 300 • Κολλοκοτρώνη Μ. 140 • Κοντομέρκου Τ. 40 • Κορομάντζου Μ. 1300 • Κορρέ Π. 10 • Κοσκιέρη Θ. 20 • Κοσκινά Κ. 15 • Κοσμίδου Ρ. 50 • Κοτσίφη Σ. 1000 • Κούγια Ἀ. 35 • Κούλια Μ. 50 • Κούνδη Ν. 20 • Κουτροβίδα Γ. 30 • Κουτρομπή Ν. 100 • Κουτσαγγέλου Ἰ. 50 • Κουτσίκου Ἐ. 20 • Κρητικὸ Β. 100 • Κρίτσα Σ. 30 • Κυπριωτάκη Κ. 50 • Κυριαζοπούλου Σ. 50 • Κυριακόπουλο Β. 40

Ὁ Ὀρθόδοξος Ἱερέας π. Λουκάς ἀπὸ τῆ Μαδαγασκάρη μέ παιδιά τῆς ἐνορίας του.

• Κυρτάτα Λ. 15 • Κωνσταντίνιδη Ἐ. 20 • Κωνσταντίνου Β. 100 • Λουλουδάκη Σ. 500 • Λάππα Μ. 100 • Λεβέντη Ν. 10 • Λεῖσου Μ. 40 • Λεμπέση Ἐ. 10 • Λεονάρδο Θ. 30 • Λιανοῦ Ἐ. 30 • Λίτσα Π. 50 • Λουδάρo Ἐ. 60 • Λουκοπούλου Π. 50 • Λυριτζῆ Β. 30 • Μαζωνάκη Ἐ. 100 • Μάληφα Γ. 50 • Μαμαλοῦγκα Β. 50 • Μαργαγέλη Σ. 30 • Μαργέλη Π. 150 • Μαρκοπούλου Ν. 22 • Ματζούρη Χ. 100 • Μελαχροινὸ Ἀ. 30 • Μελισσίδη Ἐ. 250 • Μεταληνὸ Ἰ. 100 • Μεταξῖωτη Ν. 50 • Μιχαήλ Χ. 2400 • Μιχαηλίδου Ἐ. 20 • Μιχόπουλο Β. 10 • Μουστακίδου Δ. 80 • Μουσταφέηου Ἐ. 100 • Μουσταφέηου Ἰ. 200 • Μπαντουβάνη Ἰ. 20 • Μπαρλᾶ Κ. 400 • Μπασδάνη Μ. 50 • Μπατσιώηα Σ. 500 • Μπέλλου Σ. 40 • Μπίκο Ν. 100 • Μπιμπίκου Ἀ. 50 • Μπινίκο Ν. 50 • Μποζόπουλο Κ. 50 • Μπόθου Μ. 10 • Μπούρμα Ἐ. 100 • Μπουρσινοῦ Β. 50 • Μυρί-

δη Ν. 20 • Μώρη Θ. 400 • Ναὸ Ἀγ. Βαρβάρας 20 • Νασοπούλου Σ. 40 • Νέσλογλου Μ. 150 • Ντουντουλάκη Κ. 50 • Ξαπολύτου Π. 300 • Ξενοδόχου Ἐ. 10 • Ο.Χ.Ε.Κ. Ν. Ἰωνίας 140 • Οἰκονόμου Ἐ. 100 • Ὀρφανίδη Ἀ. 50 • Παῖζη Γ. 100 • Παναγιωτάκη Ἀ. 55 • Παναγιωτόπουλο Γ. 300 • Παναγιωτοπούλου Π. 10 • Πανούση Μ. 50 • Παντέλη Ἡ. 240 • Παντζόπουλο 120 • Παντογιοῦ Π. 180 • Παπαβασιλείου Ἀ. 55 • Παπαγεωργίου Γ. 25 • Παπαγιάννη Δ. 100 • Παπαδέα 70 • Παπαδόπουλο Κ. 70 • Παπαδόπουλο Σ. 200 • Παπαθανασίου Ἀ. 80 • Παπαθανασίου Β. 40 • Παπαθεοφάνους 125 • Παπαθωμοπούλου Ἰ. 10 • Παπανικολάου Σ. 200 • Παπασωτηρίου Γ. 20 • Παρασκευοπούλου Ἀ. 10 • Παρασκευοπούλου Ἐ. 50 • Παρασκευοπούλου Μ. 50 • Πατέρα Ἐ. 20 • Πατούνα Ἐ. 60 • Πελέκη Μ. 500 • Πέτα Μ. 100 • Πινέλη Π. 10 • Πλατάκη Ἐ. 20 • Πλούση 200 • Πλωνά-

ρη Δ. 20 • Πολίτη Ἰ. 15 • Πολυδευκίδου Ἐ. 15 • Ποτέα Γ. 30 • Ραδίτσα Ξ. 30 • Ρανούτσο Κ. 100 • Ράπητη Π. 50 • Ρενιέρη Ἀ. 10 • Ρεράκη Δ. 20 • Ρουμπάνη Χ. 100 • Ρουσόπουλο Δ. 670 • Σακελλᾶρη Γ. 150 • Σακιώτη Κ. 60 • Σαλωμίδη Τ. 30 • Σαμαλτάνη Ἀ. 50 • Σαραφίδη Ν. 50 • Σαρτζετάκη Ἐ. 100 • Σέμπο Γ. 1000 • Σιγάλη Μ. 50 • Σιδερίδου Μ. 15 • Σκορδάκη Κ. 25 • Σοφιανὸ Δ. 900 • Σπανὸ Κ. 1000 • Στάθη Μ. 15 • Σταματάκη Κ. 70 • Σταμούλη Ἐ. 20 • Σταύρου Ἐ. 80 • Σταύρου Ἰ. 50 • Στόλη Ν. 50 • Στυλιανίδη Ἀ. 20 • Σφάλτου Φ. 250 • Σχολὴ Ἀπολυτρωτικὴ Ὑπ. Θεοτόκου 910 • Σωτηράκου Κ. 80 • Σωτηρόπουλο Κ. 1000 • Ταῖνατζόγλου Ἐ. 15 • Τουτουδάκη Ζ. 150 • Τριγκατζῆ Ἀ. 10 • Τσακίρη Β. 20 • Τσάκωνα Σ. 50 • Τσαπέκο Γ. 300 • Τσέκου Δ. 200 • Τσελεμέγκου Ζ. 100 • Τσεντεκίδη Γ. 30 • Τσιακμάκη Β. 50 • Τσιαντήρη 50 • Τσίρο Γ. 100 • Τσούμη Γ. 300 • Τσουτσαῖο Ἡ. 700 • Τύπου Ἐ. 30 • Φαρῆ Ἀ. 200 • Φάρσαρη Μ. 40 • Φερμελῆ Μ. 20 • Φιλιππίδου Τ. 30 • Φιλίππου Β. 30 • Φλώρα Π. 50 • Φτούλη Ἐ. 40 • Φύλλα Ἡ. 100 • Φωτόπουλο Ἀ. 20 • Χαιράκη Σ. 30 • Χαλβατζόγλου Π. 10 • Χαμηλοθώρη Κ. 60 • Χαμουρούδη Λ. 100 • Χανιώτη Ἀ. 30 • Χαραλαμπίκη Ἐ. 100 • Χατζῆ Χ. 25 • Χατζημάρκου Σ. 100 • Χόζου Ἐ. 140 • Χούρι Ἀ. 100 • Χουτουριάδη Ν. 50 • Χριστόπουλο Δ. 20 • Χριστόπουλο Ἰ. 50 • Ψάρακο Μ. 10 • Ψαρουδάκη Π. 100 • GREEK ORTH. CHURCH (COVENTRY) 142,02.

Ἐπιμέλεια: Εὐάγγελος Δ. Ζουρδούμης

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Βίος τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ ἐν Ἀλάσκα Γ.Ε. Πιπεράκι	2
Ὁρθόδοξος Ναὸς στὴ Βόρειο Κορέα Ε.Ι.	3
Νέος Μητροπολίτης Κορίνθου	5
Ἀποκατάσταση τοῦ Μακαριστοῦ Ἐπισκόπου Νιτρίας Γεωργίου Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱ.Μ. Κένυας	6
Πατριαρχικὴ ἐν Συνόδῳ Πράξις Ἀποκαταστάσεως τοῦ Μακαριστοῦ Ἐπισκόπου Νιτρίας Γεωργίου	7
Τρεῖς νέες χειροτονίες στὴν Ἱερά Μητρόπολη Καμερούν Ἱερομόναχος Δοσίθεος Ξηροποταμινός.	8
Ἡ Ὁρθόδοξη Ἱεραποστολὴ στό Κολλουέζι τοῦ Ζαῖρ Πρωτ. Ἀθανάσιος Χατζῆς	10
Βιβλιοπαρουσίαση: «Πανάγιον» Μ.Π.	11
«Διαβάς ἐκ τῆς ἡμετέρας γῆς φυλῆς Κισσίι καὶ Μασσάι βοήθησον ἡμῖν» Ἱερά Μητρόπολη Κένυας	12
Ἱεραποστολικά νέα ἀπὸ τὴ Ζάμπια Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς	14
Νέα ἀπὸ τὴν Ἰνδονησία Πατὴρ Στέφανος Β. Νίνο	15
Ὁ π. Μελέτιος Γρηγοριάτης νέος Ἐπίσκοπος Κολλουέζι μ. Ν. Γρ.	16
Τώρα ὁ Μάμας μάθαινε! Ὁλ. Χ.	18
Ὁ ἅγιος Πατρίκιος Μ. Σ. Π.	20
Ἡ διακονία μιᾶς γερόντισσας στό πλεурό τοῦ Μητροπολίτη ἐγγονοῦ Ἀνδριάνα Βλαδιμήρου	16
Νομοκανονικά Παναγιώτης Ἰ. Μπούμης	28
Δωρητές Εὐάγγελος Δ. Ζουρδούμης	29

Παρακαλοῦμε νὰ μὴν ἀποστέλετε ἐσωκλειστὼς γραμματόσημα ἀντὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐτήσιας συνδρομῆς, γιατί δέν ἔχουμε τὴ δυνατότητα νὰ ἀποστέλουμε ἀποδείξεις εἰσπράξεως.

Πάντα τὰ ἔθνη

ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
Ἔτος ΚΕ΄, τεύχος 100, Ὀκτ.-Νοέμ.-Δεκ. 2006
Τριμηνιαῖο ἱεραποστολικὸ περιοδικὸ
ΚΩΔΙΚΟΣ 3536

** Πληροφορεῖ με τρόπο υπεύθυνο γιὰ τίς ὀρθόδοξες ἱεραποστολικές προσπάθειες ἀνά τόν κόσμο.*
** Ενημερώνει πάνω στήν πολύμορφη πραγματικότητα τοῦ κόσμου, πού περιλαμβάνει τόσα ἔθνη μέ ποικίλα προβλήματα καί χαρίσματα.*

Ἰδιοκτήτης: Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος – Ἰωάννου Γενναδίου 14 - Ἀθήνα 115 21.
Ἐκδότης-Διευθυντής: Ὁ Ἐπίσκοπος Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος, Γενικός Διευθυντὴς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα.
Ἰδρυτής: Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων καὶ πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιος. Διετέλεσε Διευθυντὴς κατὰ τὰ ἔτη 1981-1992.
Υπεύθυνος ὕλης: Ἀρχιμ. Ἀλέξιος Ψωίνος, Διευθυντὴς Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.
Σύνταξη - Ἐπιμέλεια ἐκδόσεως: Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.
Ἐπιστολές - Ἐμβλήματα: «PANTA TA ETHNI» Ἀποστολικὴ Διακονία, Ἰω. Γενναδίου 14 — Ἀθήνα 115 21 — Τηλ. 210-7272.314 - 317, 210-7272.345.
Συνδρομὴ γιὰ 1 χρόνο:

Ἑσωτερικοῦ	€ 5
Κύπρου	5 λίρες Κύπρου
Εὐρώπης	€ 12
Λοιπές χώρες	€ 14
Τιμὴ τεύχους	€ 1,25
* Γιὰ τοὺς φοιτητές καὶ μαθητές:	€ 2,50

** Ἡ τιμὴ εἶναι συμβολικὴ. Δέν ἀποσκοπεῖ στήν κάλυψη τῶν ἐξόδων ἐκδόσεως, ἀλλὰ στήν υπεύθυνη διαμόρφωση ἱεραποστολικῆς συνειδήσεως. Γίνονται δεκτές προαιρετικὲς προσφορὲς γιὰ τὴν ἐκδοση τοῦ περιοδικοῦ.*
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Σωκράτης Μανρογόνατος, Διεύθυνση: Ἱπείρου 132 - 188 63 Πέραμα

PANTA TA ETHNI (All Nations)
Year 25, No 100, Oct. - Nov. - Dec. 2006

The aims of the quarterly magazine "Panta ta Ethni" are:
*** To provide information in a responsible way on Orthodox missionary efforts throughout the world.**
*** To arouse awareness of the multiform reality of the modern world.**

Publisher: Bishop of Phanarion Agathangelos, General Director of Apostoliki Diakonia of the Church of Greece.
Founder: Archbishop of Tirana and all Albania Anastasios Yannoulatos. He was editor during 1981-1992.
Editorial Board: Foreign Mission Office of Apostoliki Diakonia of the Church of Greece.
Letters-Remittances: "PANTA TA ETHNI" (All Nations) Apostoliki Diakonia, 14, Io. Gennadiou St. — 115 21 Athens — GREECE. Tel. ++3210.7272.345.
Subscription for 1 year:

Greece	€ 5
Cyprus	5 £ Cyprus
Europe	€ 12
Other countries	€ 14

Printed: By Apostoliki Diakonia of the Church of Greece.
Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια: Ἀποστολικὴ Διακονία